

இறையியல் கோலங்கள்

வடிவம் 39

ஜனவரி - ஜூன் 2019

வண்ணம் 01

- ⇒ திருவிவிலியத்தில் இறை அழைத்தல்
- ⇒ திருஅவையின் திருச்சங்கங்களின் பார்வையில் பொதுநிலையினரின் அழைப்பு
- ⇒ குருத்துவ துறவற அழைப்பு
- ⇒ குடும்பமே இறையழைத்தலின் விளைநிலம்
- ⇒ திருஅவையின் பணிகளில் பொதுநிலையினரின் பங்களிப்பு

புனித பிரான்சிஸ்கு சவோபாயர் குருத்துவக் கல்லூரி வெளியீடு

இறையியல் கோலங்கள்

தமிழ் இறையியல் அரையாண்டு இதழ்

IRAI IYAL KOLANKAL

Vol.	: 39
No.	: 01
January - June	: 2019
வடிவம்	: 39
வண்ணம்	: 01
ஜனவரி - ஜூன்	: 2019

புனித பிரான்சிஸ்கு சவேர்யார் குருத்துவக் கல்லூரி

கொழும்புத்துறை, யாழ்ப்பாணம்

இலங்கை

ஆசிரியர் : அருட்தந்தை த.ஜெ. கிருபாகரன்
துணை ஆசிரியர்கள் : அருட்தந்தை தே. செல்வரட்ணம்
அருட்தந்தை ம.ம.கொ. ஞானேந்திரன்

நிர்வாகக் குழு : அருட்சகோதரன் ச. லுமன் லோகு
அருட்சகோதரன் ஜே. நிலான் யூலியஸ்
அருட்சகோதரன் றே. றெனால்ட்
அருட்சகோதரன் செ. டிஷாந்தன்
அருட்சகோதரன் த. ராஜ் டிலக்ஷன்
அருட்சகோதரன் அ. விமல் றோய்

Editor : Rev. Fr. T.J. Kirupaharan

Sub-Editors : Rev. Fr. T. Selvaratnam
Rev. Fr. M.M.H. Gnanendran

Administrative Board : Rev. Bro. S. Luman Logu
Rev. Bro. J. Nilan Julius
Rev. Bro. R. Renald
Rev. Bro. S. Dishanthan
Rev. Bro. T. Raj Dilaxan
Rev. Bro. A. Vimal Roy

Publication : St. Francis Xavier's Seminary
Columbuthurai, Jaffna
Sri Lanka
Tel. No. 021 222 2482
021 222 7145

உள்ளே...

- ◆ ஆசிரியரிடமிருந்து...
அருட்தந்தை T. ஜெரிபெல் கிருபாகரன்
- ◆ திருவிவிலியத்தில் இறை அழைத்தல்
அருட்தந்தை C.A.G. கிறிஸ்தோப்பர், (ந்ரூருணை நாதர் சபை)
- ◆ திருஅவையின் திருச்சங்கங்களின் பார்வையில்
பொதுநிலையினரின் அழைப்பு
அருட்சகோதரன் M.M. றூவின்
- ◆ குருத்துவ சூறவற அழைப்பு
அருட்சகோதரன் F.A. பிரகாஷ் நிஜந்தன், (அ.ம.தி.)
- ◆ குடும்பமே இறையழைத்தலின் விளைநிலம்
திரு. S. ஆரோக்கியநாதர்
- ◆ திருஅவையின் பணிகளில் பொதுநிலையினரின் பங்களிப்பு
அருட்தந்தை J. ஜோண் மெளலிஸ்
- ◆ புனித அருளானந்தர்
அருட்சகோதரன் R. றெனால்ட்
- ◆ Synopsis

ஆசிரியரிடமிருந்து...

யாழ்ப்பாணக் கத்தோலிக்க திருஅவை 2019ம் ஆண்டை “அழைத்தல்” ஆண்டாக ஏற்படுத்தி இருக்கின்றது. அழைத்தல் என்றதும் பொதுவாக குருத்துவ, துறவற அழைத்தல் பற்றிப் பேசுகின்றோம். ஆனால் அழைத்தல் ஆண்டு 2019 பொதுநிலை கிறிஸ்தவர்களின் அழைத்தலை முதன்மைப்படுத்துகின்றது.

“திருமுழுக்கின் வழியாக, கிறிஸ்துவில் ஒருடலாக இணைக்கப்பட்டவர்கள் என்பதால், இறைமக்களாக உருவாக்கப்பட்டுள்ளவர்கள் கிறிஸ்துவின் விசுவாசிகள் ஆவர். இக்காரணத்தினால் அவர்கள் தங்களுக்குரிய முறையில் கிறிஸ்துவின் குருத்துவ, இறைவாக்கு மற்றும் ஆளுகைப்பணிகளில் பங்குபெற்றுள்ளதால் இறைவன் இவ்வுலகில் செயற்படுத்த திரு அவையிடம் ஒப்படைத்துள்ள பணியைத் தத்தமக்குரிய வாழ்க்கை நிலைக்கேற்ப நிறைவேற்ற அழைக்கப்படுகின்றனர்” (தி.ச.204.1).

தமது அழைத்தல் தொடர்பான அறியாமை அல்லது தெளிவற்ற நிலை பொதுநிலைக் கிறிஸ்தவர்களிடம் இருப்பது மறுப்பதற்கில்லை. இந்நிலையில், இந்த அரையாண்டு “இறையியல் கோலங்கள்” வெளியீடு “அழைத்தல்” என்ற கருப்பொருளில் சில ஆக்கங்களுடன் வெளிவருகின்றது. குருத்துவ, துறவற, பொது நிலைக் கிறிஸ்தவர்கள் தமது அழைத்தலின் மேன்மையை உணர்ந்து, தத்தமக்குரிய வாழ்க்கை நிலைக்கேற்ப பணிந்து வாழ்வது இன்றைய அவசியத் தேவையாகின்றது. ஆக்கங்களை அலசி, அழைத்தலிலும் அது தொடர்பான வாழ்க்கை முறையிலும், பணிகளிலும் தெளிந்து வாழ்ந்திட உங்களை அன்போடு அழைக்கின்றேன்.

நட்புடன்,

அருட்தந்தை த. ஜெரீபெல் கிருபாகரன்

திருவிவிலியத்தில் இறை அழைத்தல்

- அருட்தந்தை C.A.G. கிறிஸ்தோப்பர் (S.S.S.)

B.Ph., B.Th.(Rome), Dip.in Liturgy (Maynooth),

Dip. in Rel. Edu.(Manila),

DMin. Doctor of Ministry.

விரிவுரையாளர்

புனித பிரான்சிஸ்கு சவேரியார்

குருத்துவக் கல்லூரி

இறை அழைத்தலின் தன்மையையும், அழைக்கப்படுபவர் களுக்கு கொடுக்கப்படுகின்ற பணியையும் திருவிவிலியத்தில் ஆராயும் நோக்குடன் இந்தக் கட்டுரை அமைகின்றது.

இறை அழைத்தலை இறை நம்பிக்கை உள்ளவர்கள் தான் பெற முடியும் என்று அநேகர் கருதுகின்றனர். அதாவது தமது இயல்பிலே புனிதமானவர்களுக்கும், சொந்த முயற்சியால் புனித வாழ்க்கை வாழ்பவர்களுக்கும் மட்டுமே உரியதொன்றாக கருதும் நிலை காணப்படுகின்றது. ஆனால் இது ஒரு தவறான எண்ணம். காரணம் இறை அழைத்தலை சரியாகப்பறிந்து கொள்ளாமையே ஆகும். இறை அழைத்தல் என்பது புனித நிலையில் நிறைவாக வாழ்வதற்கு கொடுக்கப்படுகின்ற சந்தர்ப்பமே ஆகும்.

இறை அழைத்தல் யாருக்கும் கொடுக்கப்படலாம். சிறு பராயத்தில் இருந்தே இறைவனோடு நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டு அவரின் அன்பை சுவைத்து, இறை பணியில் தம்மை அர்ப்பணித்து வாழ்வது மேலானது என கருதி வாழ்பவருக்கும் கொடுக்கப்படலாம். அல்லது கடவுளைப்பற்றியே சிந்தனை குறைந்தவர்களுக்கும் இறை அழைத்தல் கொடுக்கப்படலாம். அல்லது பல்வேறு சந்தர்ப்பங்கள் வழங்கப்பட்டு அதில் ஒன்றாக இறை அழைத்தலை உய்த்துணர்வதின் மூலமாகவும் அல்லது தமது வாழ்வை தாழ்வாக எண்ணுகின்ற ஒருவருக்கும் கொடுக்கப்படலாம். அனைவருமே இறை அழைத்தல் பெற்று கடவுளுக்கும், மக்களுக்கும் இறை பணி புரிய அழைக்கப்படுகின்றனர். இறை அழைத்தலை உய்த்துணர்ந்து அதனை உறுதிப்படுத்துவது ஒவ்வொருவரின் கடமை. இதனை தனிமனிதனும், அவர் வாழுகின்ற சமூகமும் உறுதிப்படுத்த வேண்டும். இறைவன் அழைக்கின்றாரா என்று எவராலும் திடீர் என்று கண்டுகொள்ள

இறையியல் கோலங்கள்

-5-

ஜனவரி - ஜூன்

முடியாது. அதற்காக நீண்ட நாள் ஆயத்தமும், காத்திருப்பும் அவசியம்.

இறை அழைத்தல் செபத்தினூடாகவோ, அயலாருடாகவோ, போதனை மூலமாகவோ, புத்தகங்கள் மற்றும் திரைப்படங்கள் மூலமாகவோ ஒருவருக்கு கிடைக்கப்பெறலாம். அழைத்தல் அனேகமாக வாழ்க்கையின் சந்தர்ப்பங்களுடாக, எங்கள் தேவைகளுடாக, எங்களுடைய உணர்வுகளுடாக, அல்லது வேறு வழிகளில் வருகிறது. ஆனால் எந்த வழியில் வருவது என்பது முக்கியமானது அல்ல, மாறாக கடவுள் காட்டுகின்ற வழியே முக்கியமானது. கடவுள் எல்லா நிகழ்வுகளையும் பயன்படுத்தலாம். அனைத்து தோல்விகளினூடாகவும், மக்கள் போக வேண்டிய வழியைக் காண்பிக்கலாம். இவ்வாறு ஒருவர் தற்பாதுகாப்புக்காகவும், அல்லது தனது வாழ்க்கையின் சுகமைகளிலிருந்து தப்புவதற்கும் இறை அழைத்தலிற்கு செல்லக்கூடும். ஆனால் கடவுள் எல்லா சந்தர்ப்பங்களிலும் எல்லா தோல்விகளினூடாகவும் மக்கள் போக வேண்டிய வழியை அவர் காட்டலாம். அழைத்தலை ஏற்றுக்கொள்வதற்கு அந்த சந்தர்ப்பம் மட்டும் முக்கியமல்ல. ஆனால் அந்த சந்தர்ப்பத்தினூடாக கடவுள் அந்த மனிதருக்கு எதை செய்தார் என்பதே முக்கியம். “கடவுளிடம் அன்பு கூர்பவர்களோடு, அதாவது அவரது திட்டத்திற்கேற்ப அழைக்கப்பட்டவர்களோடு அவர்கள் நன்மைக்காகவே ஆவியார் அனைத்திலும் ஒத்துழைக்கின்றார் என்பது நமக்குத் தெரியும்” (உரோ. 8:28). ஈற்றில் இறைவனே ஒவ்வொருவரையும் அழைத்து தமது திட்டத்தை நிறைவேற்ற முற்படுகின்றார். “நீங்கள் என்னைத் தேர்ந்து கொள்ளவில்லை; நான்தான் உங்களைத் தேர்ந்து கொண்டேன்” (யோவான் 15:16).

இறை அழைத்தலை ஒருவர் விருப்புடனோ அல்லது வெறுப்புடனோ ஏற்கலாம். இறை அழைத்தலைப் பெறுபவர் ஐயமுற்று தயக்கம் தெரிவிக்கலாம். மோயீசனுடைய வாழ்வில் அவர் இறை அழைத்தலைப் பெற்றபோது, “இதோ, அவர்கள் என்னை நம்ப மாட்டார்கள். என் பேச்சைக் கேட்கவும் மாட்டார்கள்” என்று தயக்கம் அடைந்தார். ஆனால் இறைவனின் பார்வையும் அழைப்பும் வித்தியாசமானது. மனிதனின் தேவைகளையும், திறமைகளையும் ஆய்ந்து அறிந்தவராக இறைவன் இருக்கின்றார். மனிதனின் தேவைகளை இறைவன் அழைப்பினூடாக நிறைவு செய்வார். அதாவது அழைக்கப்

பட்டவரைப் பாதுகாக்கவும், புனிதப்படுத்தவும் இறை அழைத்தலை கொடுக்கின்றார். அவ்விதமாக புனித வாழ்வுக்கான அழைப்பும் நிறைவான வாழ்வுக்கான வளர்ச்சியும் ஏற்படுகின்றது.

இறைவனுக்கு கீழ்ப்படிதல் இறை அழைத்தலை பெறுவதற்கான முதற்படி. கீழ்ப்படிதலைத் தொடர்ந்தே புனிதமானதும், நிறைவானதுமான வாழ்வு மலர்கின்றது. நான் புனிதராக வேண்டும். ஆனால் என்னுடைய விருப்பத்தையே செய்வேன் என்று நாங்கள் சொல்ல முடியாது. புனிதத்துவத்தின் அழைப்பு என்பது மனிதன் பூரணமாவதே. அதாவது மனிதனின் வாழ்வில் குறைகள் இருக்கின்றன. ஆகவே நாங்கள் எங்களுடைய பலத்தை அல்ல பெலவீனத்தை உணர வேண்டும். மோயீசன், எரேமியா மற்றும் பல இறைவாக்கினர்களின் வாழ்க்கையில் தங்கள் இயலாமையை அறிந்து அதனை ஏற்றுக்கொண்டு இறைவனைப் பற்றிப்பிடித்தமை இறை அழைத்தலைப் பூரணமாக பெற சர்ந்தப்பமாக அமைந்தது. “நான் வலுவற்றிருக்கும் போது வல்லமை பெற்றவனாக இருக்கின்றேன்” (2கொரி. 12:10). மனித ஆற்றலில் தங்கியிராமல் இறைவனின் வல்லமையில் தங்கியிருக்க ஒவ்வொருவரும் அழைக்கப் படுகின்றனர். அதனால்தான் இறை அழைப்பிற்கு பிரமாணிக்க முள்ளவர்களாக வாழ முடியும்.

இஸ்ராயேல் மக்களின் அழைப்பு

இறை அழைத்தலை ஆழமாகப் புரிந்து கொள்ள இஸ்ராயேலரின் அழைப்பை துருவி ஆராய்வது சாலப்பொருந்தும். இஸ்ராயேலர் தாம் இறை அழைத்தலைப் பெற்றனர் என எப்போது உணர்ந்து கொண்டனர்? அவர்கள் எப்போது தாம் ஒரு விசேட மக்களினம் என்றும், இறைவனுடன் விசேட உறவு கொள்வதற்கும், இறைவனுக்காக விசேட பணிகள் செய்வதற்கும் அழைக்கப்பட்டனர் என்பதை உணர்ந்து கொண்டனர்? எகிப்தியரின் அடிமைப்படுதலுக்கு உட்படுத்தப்பட்டு இருந்த இஸ்ராயேலர் விடுவிக்கப்பட்டு, பாலை வனத்திலே நீண்ட பயணம் மேற்கொண்டு, வாக்களிக்கப்பட்ட கானான் நாட்டை அடைந்து, அங்கே சுதந்திரமாக வாழ்ந்த போதே இறை அழைத்தலை உணர்ந்து கொண்டனர். கடவுள் மோயீசன் ஊடாக தன்னை இஸ்ராயேல் மக்களுக்கு வெளிப்படுத்தி, சீனாய் மலையில் உடன்படிக்கையினை மேற்கொண்டு, இஸ்ராயேல் மக்களை இறைவன் தம் மக்களாக தேர்ந்து கொண்டு விசேட அழைத்தலைக்

கொடுத்தார். அவ்விதமாகவே தமது இயலாமையிலே இஸ்ராயேல் மக்கள் இறை அழைத்தலை பெற்றனர். அதனால் இறைவனுக்காக தமது வாழ்வையே முழுவதும் அர்ப்பணிக்க இறை அழைத்தலைப் பெற்றனர்.

இஸ்ராயேல் மக்கள் இறை அழைத்தலைப் பெற்றதன் இரகசியம் என்ன?

ஏன் இஸ்ராயேலர் இறை அழைத்தலைப் பெற்றனர்? சிறப்பான கலாசார பண்பாட்டுக்கூறுகளை தன்னகத்தே கொண்ட எகிப்தியர்களோ, அசீரியர்களோ அல்லது பாபிலோனியர்களோ இறை அழைத்தலை பெறவில்லை? இறை அழைத்தலைப் பெற இஸ்ராயேலரிடம் காணப்பட்ட சிறப்புத்தகைமைதான் என்ன? இணைச்சட்ட நூல் இதற்கான சரியான பதிலைத் தருகிறது. ஏனெனில், உங்கள் கடவுளாகிய ஆண்டவரின் தூய மக்களினம் நீங்கள். மண்ணுலகிலுள்ள எல்லா மக்களினங்களிலும் உங்களையே தம் சொந்த மக்களாகக் கடவுளாகிய ஆண்டவர் தேர்ந்து கொண்டார். எல்லா மக்களினங்களிலும் நீங்கள் திரளானவர்கள் என்பதற்காக ஆண்டவர் உங்கள் மீது அன்பு கொண்டு உங்களை தேர்ந்து கொள்ளவில்லை. உண்மையில் எல்லா மக்களிலும் நீங்கள் சொற்பமானவர்களே! மாறாக, உங்களிடம் அன்பு கூர்ந்ததனாலும், உங்கள் மூதாதையருக்கு ஆணையிட்டுக் கொடுத்த வாக்கைக் காப்பாற்றும் பொருட்டும், ஆண்டவர் தமது வலிமைமிகு கரத்தால் பார்வோனின் கையினின்று உங்களை விடுவித்தார்” (இணை. 7:6-8). இதிலிருந்து தெளிவாகும் உண்மைகள் யாதெனில் : 1. இஸ்ராயேல் மக்களினம் தேர்ந்து கொள்ளப்பட்ட மக்களினம். 2. இறைவனே அழைப்பைத் தருபவர். 3. இறைவன் தம் அன்பினால் அழைக்கின்றார்.

இறை அழைத்தல் ஓர் இறை அன்பின் மறை பொருளாகும். அதனால் ஒவ்வொருவரும் இறை அழைத்தலுக்கு பிரமாணிக்கத்துடன் பதில் கூற உந்தப்படுகின்றனர். இறை அழைத்தலின் நோக்கத்தை நிறைவேற்ற நிர்வகிக்கப்படுகின்றனர். “எனக்கெனத் தூயவர்களாக இருப்பீர்களாக! ஏனெனில், ஆண்டவராகிய நான் தூயவராயிருந்து நீங்கள் என்னுடையவர்களாக இருக்கும்படி உங்களை மக்களினங்களினின்று பிரித்தெடுத்தேன்” (லேவி. 20:26).

இரண்டு நோக்கங்களுக்காகவே இஸ்ராயேல் மக்கள் இறை

அழைத்தலைப் பெற்றனர். முதலாவது இறைவனைப் போல புனிதமானவர்களாக வாழ்வதற்காக. இரண்டாவது உலகில் ஒளியாக இருப்பதற்கு. “உலகம் முழுவதும் என் மீட்பை அடைவதற்கு நான் உன்னை பிற இனத்தாருக்கு ஒளியாகவும் ஏற்படுத்துவேன்” (எசா. 49:6).

இறை அழைத்தல் இஸ்ராயேல் மக்களை எவ்வாறு மாற்றமடையச் செய்தது?

இஸ்ராயேல் மக்கள் இறை அழைத்தலைப் பெறுமுன் உலகில் முக்கியமற்றவர்களாகவே திகழ்ந்தனர். அறியப்படாத நாடாய் இருந்த இஸ்ராயேல் கடவுளின் அழைத்தலை உணர்ந்தபின்தான் பிரபல்ய நாடாகத் திகழ்ந்தது. அந்த அழைத்தலை நிறைவேற்றி கடவுளுக்கு அர்ப்பணமாகவும், உலகிற்கு ஒளியாக இருக்கவும் வேண்டிய அருளை கடவுள் கொடுத்தார். கடவுள் எவரையும் தெரிவு செய்து அழைத்தால் அதனை நிறைவேற்ற வேண்டிய அருளையும் கொடுக்கின்றார். எங்களை அழைத்தவர் எங்களுடைய சம்மதத்தினூடாகவே பிரமாணிக்கமாய் இருப்பார். “உங்களை அழைக்கும் அவர் நம்பிக்கைக்குரியவர்” (1தெச. 5:24).

“ஏனெனில் கடவுளே உங்களுள் செயலாற்றுகின்றார், அவரே தம் திருவுளப்படி நீங்கள் செயற்படுவதற்கான விருப்பத்தையும் ஆற்றலையும் தருகின்றார்” (பிலி. 2:13). ஆகவே இஸ்ராயேலுக்கு கடவுள் கொடுத்த அழைத்தலின் பலன் என்ன? அந்த அழைத்தல் இஸ்ராயேலரின் வாழ்க்கை முறையை முழுமையாக மாற்றியது. அது எவ்வாறு என்றால் இஸ்ராயேலை முறித்து, மீண்டும் முழுமையாக ஒரு புதிய நாடாக, ஒரே நோக்கமும், ஒரே உள்ளமும், கடவுளுக்கு உரியவர்களாகவும் கட்டியெழுப்பப்பட்டது. ஆனால் இந்த முறிவும் மீண்டும் கட்டியெழுப்புவதும் ஒரு பாரிய துன்பத்தினூடாகத்தான் நிறைவேறியது. இத்துன்பமும் தூய்மைப்படுத்தி இஸ்ராயேலரின் வனாந்தர அனுபவத்தின் விளைவு. கானான் நோக்கிய பயணத்தில் இஸ்ராயேலர் பாலைவனத்தில் பல வேதனைகளை அனுபவித்தனர். அது அவர்களை இறைவன் புடமிடப்பயன்படுத்திய வாழ்க்கைப் பக்கங்கள். வாக்களிக்கப்பட்ட கானான் தேசத்திலும் இறைவன் இஸ்ராயேலரை தொடர்ந்தும் பதனிடவேண்டிய தேவையை உணர்ந்தார். அது ஒரு தொடர் உருவாக்கமாகவே கருதப்பட்டது. இவ்வாறு இறை அழைத்தல் இஸ்ராயேல் மக்களின் வாழ்வில் இறைவனை தேடுவதற்கும், இறைவனால் தேர்ந்து எடுக்கப்பட்ட

இறையியல் கோலங்கள்

-9-

ஜனவரி - ஜூன்

மக்களினம் என்ற புதிய அடையாளத்தைப் பெறுவதற்கும் வழி சமைத்தது.

இஸ்ராயேல் மக்கள் இறை அழைத்தல் என எதை கருதினர்?

இஸ்ராயேல் மக்கள் இறை அழைத்தல் என எதனை கருதினார்கள் என்றால் இறைவனோடு ஏற்படுத்தப்பட்ட உடன்படிக்கை உறவு நிலையை. அதாவது தந்தை-மகன் உறவு நிலை. இதிலே இறைவன் இஸ்ராயேலரின் தந்தையாகவும், இஸ்ராயேலர் இறைவனின் மக்களாகவும் அர்ப்பணித்தனர். இது சீனாய் மலையில் உடன்படிக்கை மூலமாக ஏற்படுத்தப்பட்டது. இந் நிகழ்வுகளை விடுதலைப் பயண நூல் விலாவாரியாக விபரிக்கின்றது. “நீங்கள் என் வார்த்தைக்குச் செவிசாய்த்து என் உடன்படிக்கையைக் கடைப் பிடித்தால் அனைத்துலகும் என் உடைமையேயெனினும், நீங்களே எல்லா மக்கள் இனங்களிலும் என் தனிச் சொத்தாவீர்கள்” (வி.ப. 19:5).

இறைவன் தனது திருவுளத்தை சீனாய் மலையில் கொடுக்கப்பட்ட பத்து கட்டளைகளுடாக வெளிப்படுத்தினார். இறைவன் தோந்துகொள்ளப்பட்ட மக்களினத்தை தன்னுடன் மாத்திரம் நட்புறவு கொள்ள அழைக்கவில்லை. அயலவருடனும் நட்புறவு கொள்ளவும் அழைத்தார். அவ்விதமாக அனைத்து உயிர்களுமே இறைவனுக்கே சொந்தம். இறை அழைப்பைப் பெற்ற அனைவரின் வாழ்வுமே இறைவனுக்காக அர்ப்பணிக்கப்பட வேண்டும். பாலஸ்தீன் நாட்டின் கலாச்சார பண்பாட்டு சூறுகளின் அடிப்படையில் தந்தை-மகன் உறவு மிக முக்கியமானது. இத் தந்தை-மகன் உறவைப் போலவே இறை அழைப்பைப் பெற்றவர்கள் இறைவனை தந்தையாகவும் தம்மை இறைவனின் பிள்ளைகளாகவும் கருதும் உறவுநிலையினைத் தொடர இறை உடன்படிக்கை அறைகூவல் விடுக்கிறது. இறை உறவை வளர்ப்பதற்காக கொடுக்கப்பட்ட பத்துக் கட்டளைகளைக் கடைப்பிடிப்பதன் மூலமாக இறை அழைத்தலுக்கு ஒருவர் பிரமாணிக்கம் உள்ளவராக வாழ முடியும். எனவே இஸ்ராயேல் மக்கள் பெற்ற இறை அழைத்தலானது இறைவனை மற்றவர்களுக்கு எடுத்துரைக்கவும், ஒரு மனத்தோராய் ஒன்றித்து வாழவும், இறைவனுடன் அன்புறவில் வாழவும் ஒவ்வொருவரையும் அழைக்கின்றது.

தருஅவையின் தருச்சங்கங்களின் பார்வையில் பொதுநிலையினரின் அழிப்பு

- அருட்சகோ. M.M. றாவின்
3^{ம்} வருட இறையியல்
புனித பிரான்சிஸ்கு சவேரியார்
குருத்துவக் கல்லூரி

முன்னுரை

ஆண்டவராகிய இயேசு தனது பணியை தொடர்ந்து ஆற்றுவதற்காக பன்னிருவரை தேர்ந்தெடுத்தார். தன்னுடைய இவ்வுலக வாழ்நாட்களின் போது தனது பணிக்கென அவர்களை புடமிட்டார். பின்பு தனது விண்ணேற்றத்திற்கு முன்பான நாற்பது நாட்கள் அவர்களை பணிக்கென செபத்தின் மூலம் தயார்படுத்தினார். பின்பு தூய ஆவியாரைப் பொழிந்து பணிக்கென அனுப்பினார். இவ்வாறு இயேசுவின் இறையாட்சிப்பணியில் தம்மை முழுவதுமாக இணைக்கும் வண்ணம் அவர்களை தயார்படுத்தினார். சீடர்கள் தம் பணியை எங்கும் விரிவாக்கி ஆரம்ப கிறிஸ்தவ சமூகங்களை உருவாக்கினர். பின்பு தாங்கள் இறைவார்த்தையை மக்களுக்கு போதிக்கும் முக்கிய பணியை செய்து கொண்டு மற்றைய தேவைகளுக்காக திருத்தொண்டர்களை நியமித்தார்கள். மேலும் தம்முடைய பணிகளில் தமக்கு உதவி செய்ய மக்களை தயார்படுத்தினார்கள். குறிப்பாக சொல்லப் போனால் பவுல் தனது பணியில் பல உதவியாளர்களை சேர்த்துக் கொண்டார் (உரோ. 16:3, பிலி. 4:3). உதாரணம்; பிரிஸ்கில்லா, அக்கில்லா. இவ்வாறு ஆரம்ப கால கிறிஸ்தவர்கள் திருத்தூதர்களோடு சேர்ந்து இறையரசுப் பணியை செய்தார்கள். இதுவே முதல்முறை பொது நிலையினர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்களோடு செய்த இறையாட்சிப்பணி ஆகும்.

இடைக்காலத்தில் (7-11 நூற்.) பொதுநிலையினரான அரசர்களின் தலையீடுகளாலும், திருநிலையினரின் ஆடம்பர வாழ்க்கையினாலும், இதனால் பிற்பட்ட நூற்றாண்டுகளில் ஏற்பட்ட சீர்திருத்த முயற்சிகளினாலும் எழுந்த பிளவுகள் திருஅவையை ஆடம்பர காண வைத்தது. இதனால் திருத்தந்தையர்கள் திருஅவையை மீளக் கட்டியெழுப்ப எடுத்த முயற்சிகள் திருஅவையின் அங்கத்தவர்களின் பணியையும், சீர்திருத்த புரட்சிக்கான புனரமைப்புத்

இறையியல் கோலங்கள்

-11-

ஜனவரி - ஜூன்

தீர்மானங்களையும் முன்வைத்தது. இதனால் பொதுநிலையினரின் பங்களிப்பினை விட ஆயர்கள், குருக்களின் ஈடுபாட்டினையும், அவர்களின் தூய்மையான வாழ்வினையுமே திருஅவை கருத்தில் கொண்டு அதற்கான விதிமுறைகளை விதித்தது. இவ்வாறு இடைக்காலத் திருஅவை ஆயர்கள், குருக்களிற்கே முக்கியத்துவம் கொடுத்திருந்தது.

ஆனால் குறிப்பாக 20ம் நூற்றாண்டில் திருத்தந்தையர்கள் பொதுநிலையினரின் பங்களிப்பும், உழைப்பும் திருஅவைக்கு தேவை என்பதை உணர்ந்திருந்தனர். இதன் உச்சக்கட்ட விளைவே இரண்டாம் வத்திக்கான் சங்கம் ஆகும். இதுவே எல்லாத் திருஅவையின் சங்கங்களிற்கும் மேலாக பொதுநிலையினரின் அழைப்பு, பணி, தேவை என்பதை சுட்டிக் காட்டி அவர்களுக்கு அழைப்பு விடுத்த சங்கமாகும்.

பொதுநிலையினர்

பொதுநிலையினர் என்று குறிப்பிடப்படுவோர் யார் என்பதை நாம் முதலில் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். அதாவது திருஅவையின் புகுமுக அருட்சாதனமான திருமுழுக்கைப்பெற்று திருஅவையில் தம்மையும் அங்கத்தவர்களாக இணைத்துக் கொள்ளும் அனைவரும் பொதுநிலையினரே. இவர்கள் கிறிஸ்து போதித்த இறைஆட்சியை உலகினில் பரப்பி இறைவனுக்கு மகிமையை சேர்ப்பதற்காகவும், இதன் மூலமாக எல்லா மக்களையும் கிறிஸ்துவின் மீட்புத்திட்டத்தில் பங்குபெறச் செய்யவும் அழைக்கப்படுகின்றார்கள். இதுவே திருஅவையின் குறிக்கோளும் ஆகும். இவற்றைச் செய்ய நாம் முன்னெடுக்கும் பணிகளே திருத்தூதுப்பணி ஆகும். அந்த வகையில் பொது நிலையினரின் பங்களிப்பு திருஅவை வரலாற்றில் எவ்வாறு தாக்கம் செலுத்தியது என்றும், திரு அவையின் சங்கங்கள் அதை எவ்வாறு தீர்மானித்தன என்றும் பார்ப்போம்.

திருச்சங்கங்களில் பொதுநிலையினர்

திருஅவையில் கூட்டப்பட்ட முதல்சங்கம் ஜெருசலேம் சங்கம் ஆகும் (தி.ப.15:1-35). அங்கு எடுக்கப்பட்ட தீர்மானங்களை அந்தியோக்கியாவுக்கு கொண்டு செல்ல பொதுநிலையினராக யூதாவையும் சீலாவையும் தேர்ந்தெடுத்தனர் (தி.ப.15:22-35). இதற்கு முன் ஏழு திருத்தொண்டர்களை தேர்ந்தெடுத்து பந்தியில் பரிமாறும் இறையியல் கோலங்கள்

பணியை அவர்களுக்கு திருத்தாதர்கள் வழங்கினர். இவ்வாறாக ஆரம்ப கால திருஅவையிலேயே பொதுநிலையினர் பந்தியில் பணிக்கென அமர்த்தப்பட்டனர். புனித பவுலோடு இறைவாக்குப் பணியிலும் பலர் தங்களை இணைத்து இறையரசை பறைசாற்றினர், (இவர்களுையே பவுல் தனது உடன் உழைப்பாளிகள் என தனது திருமுகங்களில் குறிப்பிட்டுள்ளார் உரோ. 16:3, பிலி. 4:3).

ஆரம்ப கால நூற்றாண்டுகளில் (4-7) பல தப்பறைகளை கண்டிக்க எழுந்த பொதுச்சங்கங்களில் பொதுநிலையினரும் பங்களிப்பு செலுத்தினர் என்றால் அது மிகையாகாது. அதாவது பொது நிலையினரான அரசர்கள் தப்பறைகளை கண்டிக்க சங்கங்களைக் கூட்டினார். உதாரணம் பேரரசர் கொன்ஸ்தாந்தின் (மிலான் சாசனம், நிசேயா பொதுச்சங்கம்) மேலும் சில பேரரசர்களான முதலாம், குறிப்பாக இரண்டாம் தெயோசியுசு, யுஸ்தினியன், மேலுமாக நிசேயாவில் பொதுச்சங்கம் ஆரியுசு பேதகத்தைக் கண்டிக்கக் கூடிய போது அதில் 300 ஆயர்கள், மற்றும் 100 அருட்பணியாளர்களும், பொதுநிலையினரும் பங்கேற்றனர். மேலும் பிற்காலத்தில் அரசர்களே ஆயர்கள், குருக்களைத் தெரிவு செய்தனர். இதனால் செவில் (servile) எனும் இடத்தில் 619ம் ஆண்டு கூடிய பேரவை பொதுநிலையினரின் பணிகளான மேற்பார்வையாளர்கள், திருஅவையின் நீதிபதிகள் என்பவற்றை செய்திட தடை விதித்தது. ஆனாலும் நடந்தவைகள் அனைத்தும் பேரவையின் முடிவுகளுக்கு எதிராகவே நடந்தேறின. ஆயர்களை தெரிவதில் பொது நிலையினர் பங்களிப்பு செய்தனர். இதில் அரசர்கள் திருப்பொழிவு தவிர்ந்த ஏனைய விடயங்களை தாமே பொறுப்பெடுத்து செய்தனர். திருஅவையின் அதிகாரங்களை தாமே பயன்படுத்தினர். இதன் விளைவே இடைக்காலத் திருஅவையின் மாற்றத்துக்கு வழிவகுத்தது.

அதாவது பொது நிலையினரான அரசர்களின் தலையீடு எல்லை கடந்து போகவே இடைக்காலத் திரு அவையில் (கி.பி.720-1294) திருநிலையினர், பொதுநிலையினர் என்ற பாகுபாடு எழுந்தது. திருஅவையின் அங்கத்தவர்கள் படி நிலை அமைப்பில் (hierarchical structure) ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டனர். அந்த ஒழுங்குகளுக்கேற்ப சட்டங்கள், சலுகைகள் வழங்கப்பட்டன. இதனால் அதிகாரங்கள் திருநிலையினர் பக்கமே சாய்ந்திருந்தது. இப்படியான ஒரு பிளவுபட்ட காலத்தில் எழுந்த பதின் மூன்று சங்கங்களில் முக்கியமான சில

சங்கங்கள் பொதுநிலையினரின் பங்களிப்பு பற்றி எடுத்துரைத் திருந்தன.

1ம் லாத்தரன் சங்கம் (கி.பி.1123)

- பொதுநிலையினர் திருஆட்சியாளர்களை பணியமர்த்துவது நிறுத்தப்பட்டது.
- சிலுவைப்போர்களில் பங்குபற்றுவோருக்கு முழுநிறை பேறுபலன் என பொதுநிலையினருக்கு அழைப்பு விடுக்கப்பட்டது.

4ம் லாத்தரன் சங்கம் (கி.பி.1215)

- பொதுநிலையினர் நடத்தும் திருஅவைப் பணியிடங்களுக்கான தேர்தல் செல்லாது.
- அருட்பணியாளர்கள் பொதுநிலையினரிடம் பண்ணை நிலவுடமை முறையில் நம்பிக்கை உறுதிமொழி எடுக்கக்கூடாது.

வியென்னா பொதுச்சங்கம் (கி.பி.1311-1312)

- மறைபரப்புப் பணிக்கு பல்வேறு மொழிகளைப் படிக்கவும், மொழிபெயர்க்கவும், மாணவர்களையும், பேராசிரியர்களையும் இச்சங்கம் வலியுறுத்தியது.

மேலும் இக்காலத்தில் எழுந்த பல சங்கங்கள் பொது நிலையினரின் வாழ்வு முறைபற்றிய கருத்துக்களை எடுத்துக் கூறியிருந்தன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

அருட்பணியாளர்களுக்கு முதன்மை இடம் கொடுத்து பல சலுகைகள் வழங்கப்பட்டதினால் பிற்காலத்தில் அவற்றை தவறான முறையில் பயன்படுத்தியதால் திருஅவை பல சவால்களை இடைக்காலத்தில் எதிர்நோக்கியது. இதன் விளைவாக 16ம் நூற்றாண்டுகளில் சீர்திருத்தக் கொள்கைகள் எழுந்தன. லூத்தர், கல்வின், சுவிங்கிளி போன்றோர் சீர்திருத்தங்களை மேற்கொண்டனர். இதனால் திருஅவை மேலும் பிளவுபடத் தொடங்கியது. அதற்கு மாறாக எதிர் சீர்திருத்த ஏற்பாடுகள் திருஅவையில் நடந்தன. இதனால் கூட்டப்பட்டது தான் திரெந்து சங்கம். இது முன்று கட்டங்களாக கூட்டப்பட்டது. இதில் மூன்றாம் கட்டம் (1562-1563) பல முடிவுகளை எடுத்திருந்தது. அதாவது அருள் வாழ்வுக்காக கிறிஸ்துவால் ஏற்படுத்தப்பட்ட திருவருட்சாதனங்கள் ஏழு என

முன்மொழிந்தது. கிறிஸ்துவின் உடலும், இரத்தமும் முழுமையாக அப்பத்திலும், முழுமையாக இரசத்திலும் இருப்பதால் பொதுநிலையினருக்கு அப்பம் மட்டும் வழங்குவது போதும் என்றது. ஆயர்களுக்கும், அருட்பணியாளர்களுக்கும், துறவிகளுக்கும் தீக்கமான விதிகள் வரையறுக்கப்பட்டன. அருட்பணிக்கான மாணவர்கள் பயில்வதற்கு அருட்பணியாளர் பயிற்சியகங்கள் ஆரம்பிக்கப்பட வேண்டும் என எடுத்துக்கூறியது. மேலும் மாட்டின் லூத்தரின் தப்பறை கொள்கைகளை எதிர்த்து திருஅவையின் உண்மைக் கோட்பாடுகளை எடுத்துக் கூறியது. இவ்வாறாக எல்லாத்துறைகளிலும் வாழ்வைப் புதுப்பித்தது. அதனால் மீண்டும் பொதுநிலையினர் அருட்பணியாளர்களுக்கு இடையில் புரிந்துணர்வு ஏற்பட்டது. பொதுநிலையினர் மத்தியில் திருஅவையின் மேய்ப்புப்பணி முயற்சிகளுக்கு நல்ல வரவேற்பு கிடைத்தது. இவ்வாறாக மீண்டும் பொதுநிலையினர் திருஅவையின் செயற்பாடுகளுக்கு உள்வாங்கப்பட்டனர் என்றாலும் பொதுநிலையினர் திருஅவைச் செயற்பாட்டிற்குள் முழுவதுமாக உள்வாங்கப்பட்டனர் என்று கூறமுடியாது. ஆனால் 20ம் நூற்றாண்டில் 2ம் வத்திக்கான் சங்கம் பொதுநிலையினருக்கு திருஅவையில் கொடுத்த சிறப்பான இடத்துக்கு திரெந்து சங்கத்தின் முடிவுகளே வழிகோலியது என்றால் அது வெள்ளிடைமலை. எனவே 2ம் வத்திக்கான் சங்கத்தின் ஏடுகளில் 'பொதுநிலையினரின் திருத்தாதுப்பணி' பற்றிய ஏடு பொதுநிலையினர் சார் அழைப்பு பற்றி கூறியுள்ளது. அந்தக் கருத்துக்கள் திருஅவை பொதுநிலையினருக்கு எவ்வாறான ஒரு முக்கிய இடத்தை வழங்கியுள்ளது என்பதை நாம் புரிந்து கொள்ள எமக்கு உதவியாக இருக்கும்.

இரண்டாம் வத்திக்கான் சங்கம் (பொதுநிலையினரின் திருத்தாதுப்பணி ஏடு)

இந்தச் சங்கம் பொதுநிலையினரின் அழைப்பு பற்றி குறிப்பிட்டது போல இதுவரையில் திருச்சபை வரலாற்றில் எந்தச் சங்கமும் பொதுநிலையினருக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்ததில்லை. எனவே அச் சங்கம் பொதுநிலையினருக்கு திருஅவையின் பணியில் எப்படியான ஒரு அழைப்பைக் கொடுக்கிறது என்பதை திருச்சங்கம் வழங்கிய பதினாறு ஏடுகளில் ஒன்றான 'பொதுநிலையினரின் திருத்தாதுப்பணி' எனும் ஏட்டிலிருந்து அறிந்து கொள்ளலாம். கடவுளின் மக்கள் எனப்படுவோர் பொதுநிலையினரும் அவர் தம் அருட்பணியாளர்களுமே ஆகவே அனைவரும் திருஅவையின்

இறையியல் கோலங்கள்

-15-

ஜனவரி - ஜூன்

திருத்தாதுச் செயற்பாட்டில் தம் ஆற்றல், திறமைகளுக்கேற்ப உதவி செய்யவும், உளத்தாய்மையுடன் வாழவும் அழைப்பு பெறுகின்றனர். பொதுநிலையினரின் அழைப்பு, திருமுழுக்கு என்னும் அருட் சாதனத்தின் மூலம் கிறிஸ்தவர்களாக மாறும் பொழுதே கொடுக்கப் படுகிறது. இவர்கள் அனைவரும் திருஅவை என்னும் உடலின் உறுப்புக்களாக ஒன்றாய் இணைந்து அவரவர் ஆற்றலுக் கேற்ப பணிபுரிந்திட அழைக்கப்படுகின்றனர். அந்த வகையில் பொதுநிலையினர் கிறிஸ்துவின் திருப்பணி சார்ந்த இறைவாக் குரைக்கும், வழிகாட்டும் அலுவல்களிலே பங்கு பெற அழைப்பு பெறுகின்றனர். இவ்வாறாக பொதுநிலையினர் அனைவரும் இயேசுவின் தூண்டுதலால் புனிப்புமா போல் உலகிலே இருந்து பணிபுரிந்திட க்டவுள் வழியாக அழைப்பு பெறுகின்றனர். திருத்தாதுப் பணியை நிறைவேற்ற முன்வரும் இவர்கள் தூய வாழ்வு வாழ்ந்து கிறிஸ்துவுக்கு சாட்சியம் பகிரவும் அழைப்பு பெறுகின்றார்கள். இந்த வகையில் வாழ்வாலும், சொல்லாலும் கடவுளின் மீட்புச் செய்தியை உலகெங்கும் எடுத்துரைக்கும் கருவியாக வாழ அழைக்கப்படு கின்றார்கள்.

திருச்சபையின் உறுப்பினரான அனைவரும் தூய ஆவியார் பொழியும் நம்பிக்கை, எதிர்நோக்கு, அன்பு ஆகியவற்றால் திருத்தாதுப்பணி புரிகின்றார்கள். இவ்வாறாக அழைப்புப் பெற்ற ஒவ்வொருவரும் தம்முடைய ஆற்றலுக்கேற்ப பங்களிப்பு செய்ய முன்வர வேண்டும். அப்போது தான் திருத்தாதுப்பணியை முழுமையாக ஆற்ற முடியும். அழைப்புப் பெற்ற பொதுநிலையினர் அருட் பணியாளர்களோடு இணைந்து பணிபுரிய வேண்டும். அதேவேளை அருட்பணியாளர்கள் தங்களின் அதிகாரத்தின் பொருட்டு தூய ஆவியாரின் செயற்பாட்டை தடுக்கக்கூடாது. இவ்வாறாக திருஅவையின் அங்கத்தவராகும் பொதுநிலையினர் தம்மால் இயன்ற பங்களிப்பை செய்யாவிடில் திருஅவைக்கும் தனக்கும் பயனற்றவர் ஆகின்றார்.

கிறிஸ்து தனது முப்பணியான போதிக்கும், தூய்மைப் படுத்தும், ஆளும் பணிகளை திருத்தாதர்களுக்கும், அவர்கள் வழிவருவோருக்கும் வழங்கினார். அவ்முப்பணிகளில் பங்கெடுத்துக் கொள்ள அல்லது அவற்றை பகிர்ந்து கொள்ள திருஅவை பொது நிலையினருக்கு அழைப்பு விடுக்கின்றது. எனவே கிறிஸ்துவின் மறையுடலின் உறுப்புக்களாக திருமுழுக்கின் மூலம் அழைப்புப் பெற்ற அனைவரும் கிறிஸ்துவே உண்மைக் கடவுள், அவரே நம் மீட்பர் என்பதற்கு தமது போதனையாலும், பிறரன்புமிக்க வாழ்வாலும் சாட்சியம் பகர அழைப்புப் பெறுகின்றார்கள். இது ஒவ்வொரு

பொதுநிலையினரினதும் கடமையும் உரிமையும் ஆகும் (எண் 3).

திருத்தூதர்ப்பணிக்கென அழைப்புப் பெற்றவர் தன் சொந்த பலத்தால் பணி செய்ய இயலாது. அவர் கிறிஸ்துவோடு இணைந்தே பணி செய்ய அழைப்புப் பெறுகின்றார். “ஒருவர் என்னுடனும் நான் அவருடனும் இணைந்திருந்தால் அவர் மிகுந்த கனி தருவார். என்னைவிட்டு பிரிந்து உங்களால் எதுவும் செய்ய இயலாது” (யோவா. 15:5).

தமது வாழ்வாலும், போதனையாலும் திருஅவைக்கென அழைக்கப்படும் பொதுநிலையினர் நம்பிக்கையற்றோரை நம்பிக்கைக்கு இட்டுச் செல்லவும், ஏற்கனவே நம்புவோரை மேலும் பயிற்றுவித்து உறுதிப்படுத்தவும் வாய்ப்புக்களை தேடி பயன்படுத்த வேண்டும். மாறும் உலகில் ஏற்படும் தப்பறைகளை அழித்து கிறிஸ்துவின் படிப்பினைகளை தெளிவுற விளக்குவதற்கும் சங்கம் அழைப்புவிடுக்கின்றது (எண் 6).

இச் சங்கமானது உலகியல் அமைப்பில் பணிபுரிய பொதுநிலையினருக்கு அழைப்பு விடுக்கின்றது. அதாவது இன்றைய உலகில் இயற்கை அறிவியல்கள், தொழில் நுட்பக்கலைகள் ஆகியவற்றில் மூழ்கி இவ்வுலக பொருள்களே தெய்வங்கள் இவைகள் இன்றி வாழ்வில்லையே என்று கடவுளின் கனிவை மறந்து அடிமைகளாக வாழும் மனிதர்கள் மத்தியில் பொதுநிலையினர் அழைப்பு பெறுகின்றனர். தாம் தமது அழைப்புக்கேற்ப தமக்கே உரித்தான கடமைகளை நற்செய்தி ஒளியில், திருச்சபைக் கட்டளைப்படி கிறிஸ்தவ அன்பால் ஊன்றப்படவர்களாக தமக்கே உரித்தான பொறுப்புணர்வோடு மக்களோடு ஒன்றித்து இறையாட்சியின் விழுமியங்களை பரப்பிட இவர்கள் முன்வர வேண்டும் (எண் 7).

பொதுநிலையினரின் திருப்பணி அன்பில் இருந்தே ஊற்றெடுக்க வேண்டும். தாம் ஆற்றும் அனைத்துப் பணிகளும் அன்பின் வடிவங்களாகவே அமையவேண்டும். உதாரணம் வறியவர்கள், நோயாளிகளுக்கு காட்டும் இரக்கம், எங்கெல்லாம் மக்கள் அடிப்படை வசதிகள் இன்றி வாழ்கின்றனரோ (உணவு, உடை, உறையுள்) அங்கெல்லாம் பொதுநிலையினர் அன்பில் பணிபுரிய அழைக்கப்படுகின்றனர் (எண் 8).

திருஅவைச் சமூகங்கள்

பொதுநிலையினரின் பங்களிப்பு இல்லாமல் அருள் பணியாளர்களின் பணி முழுப் பலன் அளிக்க முடியாது என்பதை அனைவரும் உணர வேண்டும். ஏனெனில் உலகினிலே பின்னிப் பிணைந்து வாழும் இவர்கள் இல்லாதவர்களுக்கு கொடுத்து உதவுகின்றனர். இவ்வாறாக வாழும் இவர்கள் தம் பங்கின் அருட்பணியாளர்களோடு இணைந்து தங்கள் ஆற்றலின் அழைப்புக்கேற்ப பணிபுரிந்திட முன்வர வேண்டும் (எண் 10).

குடும்பம்

குடும்பம் தான் அனைத்துக்கும் முதன்மையும், அத்திவாரமுமாகும். எதிர்கால சந்ததியினராகிய தங்கள் பிள்ளைகளை தம் சொல்லாலும், வாழ்வாலும் பயிற்றுவிக்கின்றனர். எனவே திருமணப் பிணைப்பு தூய்மையானது, முறிவுபடாதது எனத் தம் வாழ்க்கையாலேயே வெளிப்படுத்தி எண்பிப்பதும், கிறிஸ்தவருக்கேற்ற முறையில் பிள்ளைகளை வளர்ப்பதும் பெற்றோரின் கடமையும், உரிமையும் ஆகும். குடும்பம் எனும் சிறு குழுவாக தமது தூதுப் பணிக்கு சாட்சியம் பகிர அனைவரும் அழைக்கப்படுகின்றனர். ஒவ்வொரு குடும்பமும் அன்புப் பிணைப்பின் குடும்பமாக, செபிக்கும் குடும்பமாக, திருவழிபாட்டில் முழுமையாக பங்கு பற்றும் குடும்பமாக, பிறரன்புச் செயலான விருந்தோம்பும் குடும்பமாக இவ்வுலகில் வாழ அழைக்கப்படுகின்றது (எண் 11).

இளைஞர்

நவீன உலகில் இளைஞர்களின் போக்கு தான்தோன்றித்தனமாக, காட்டுமிராண்டித்தன்மைகளோடு உடலையும் உள்ளத்தையும் சீர்குலைத்து சிதைந்து போகும் தன்மையுடன் காணப்படுகின்றது. போதை, அநாகரீக நடத்தை, வாள்வெட்டு, கடவுள் பயமற்ற மனச் சாட்சியில்லாத உள்ளம் கொண்டவர்களாக வாழும் இளைஞர்களை உண்மை கிறிஸ்தவர்களாக வாழவும், இவ்வுலகை தமது தூய வாழ்வால் கட்டியெழுப்பவும் திருஅவை அழைத்து நிற்கிறது. அதாவது இளையோர் தங்களைப்பற்றி அதிகம் சிந்திக்க வேண்டும், உணர வேண்டும், தாம் யார், எங்கு போகின்றோம் எனப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். அவ்வாறு உணர்ந்தார்கள் என்றால் தங்கள்

பொறுப்பை உணர்ந்து கொள்வார்கள். பெரியவர்கள் வயது வித்தியாசமின்றி இளைஞர்களை ஊக்குவித்து, நட்புறவுடன் பழக வேண்டும். எனவே வாழ்வின் உண்மைகளை இவர்கள் உணர்ந்து தமது இளைமைப் பருவத்தை சிறப்பாகவும், தம் திருத்தாதுப்பணியை பொறுப்புடனும் ஆற்ற முன்வர வேண்டும். இறுதியாக, ஒவ்வொரு பொதுநிலையினரும், தாம் வாழும் சமூக, குழல் கட்டமைப்பில் கிறிஸ்தவ மனப்பாங்கை இணைத்து செயல்பட முன்வர வேண்டும். தாம் வேலை செய்யும், கல்விகற்கும், ஓய்வெடுக்கும் இடங்களிளெல்லாம் பிறரன்புப் பணிகளை செய்பவர்களாக சாட்சியம் பகிர முன்வர வேண்டும். இதன் மூலமாக உலகின் ஒளியாக இவர்கள் விளங்குவார்களாக தம் செயல்கள் அனைத்திலும் நேர்மையுடனும், உண்மையுடனும் நன்மை செய்யும் மனத்துடனும் வாழ முனைவார்களாக. பிறரின் வாழ்வின் தேவைகள், துன்பங்களில் தம்மை இணைக்க முன்வருவார்களாக. இவ்வாறான அர்ப்பணிப்புள்ள வாழ்வை பொதுநிலையினரிடம் திருஅவை எதிர்பார்த்து நிற்கின்றது (எண் 12).

முடிவுரை

திருஅவை வரலாற்றில் பல சங்கங்கள் பல சட்டங்களை உருவாக்கவும், பல தப்பறைகளை அகற்றவும் எழுந்தன. இடைக்காலத்தில் திருஅவை பொதுநிலையினரின் தலையீட்டை மட்டுப்படுத்தியது. ஆனால் பிற்காலத் திருஅவையின் திருத்தாதுப் பணிக்கு பொதுநிலையினர் தேவை, அவர்களின் பங்களிப்பாலே அனைத்தும் முழுமை பெறும் என்று உணர்ந்த இரண்டாம் வத்திக்கான் சங்கம் பொதுநிலையினர்களின் அழைப்பை ஆழமாக சிந்தித்து அவர்கள் எவ்வாறான பணிபுரிய வேண்டும் அவர்கள் எவ்வளவு முக்கியமானவர்கள் என்பதை சுட்டிக் காட்டியுள்ளது. அவற்றையே மிகச்சருக்கமாக நான் குறிப்பிட்டிருந்தேன். அதாவது ஒவ்வொரு பொதுநிலையினரும் தமது அன்பான வாழ்வுக்கும் இறைவன் இயேசுவின் மீட்பை, இறையரசை போதிக்கும் பணிக்கும் தம்மை முழுமையாக கையளித்திட அழைப்பு பெறுகின்றனர். இவர்கள் அருட்பணியாளர்களுக்கு பணிபுரிய அல்ல மாறாக திரு அவையின் திருத்தாதுப் பணியை செய்திட அழைப்பு பெறுகின்றனர்.

ஆனாலும் அருட்பணியாளர்களுக்கு துணையாகவும், வழிகாட்டிகளாகவும் இருக்க அழைக்கப்படுகின்றனர்.

இவ்வாறாக பொதுநிலையினர் பணிபற்றிய அழைப்பை தெளிவாகவும், முதன்மைப்படுத்தியும் வெளியிட்ட ஒரே ஒரு சங்கம் வத்திக்கான் சங்கம் ஆகும்.

உசாத்துணை நூல்கள்

GILCHRIST. John Thomas, *Laity in the middle ages* in New Catholic Encyclopaedia, W.J. Mc Donald, et al, eds, 17 vols vol.xii, Washington, DC : The Catholic University of America. 1967, 331-335.

சேசுராஜ் ச., *திருஅவை வரலாறு - 1: தொடக்ககாலத்திருஅவை (கி.பி.4-கி.பி.720)*, தேடல் வெளியீடு, புனித பவுல் குருத்துவக்கல்லூரி, திருச்சிராப்பள்ளி 2017.

வில்லியம் லூர்துராசு மை., *திருஅவை வரலாறு - 3: இடைக்காலத் திருஅவை (கி.பி.720-1294)*, தேடல் வெளியீடு, புனித பவுல் குருத்துவக்கல்லூரி, திருச்சிராப்பள்ளி 2017.

பெல்லார்மின் ஜா.மி., *திருஅவை வரலாறு - 4: சீர்திருத்தகாலத் திருஅவை (கி.பி.1294 - 1648)*, தேடல் வெளியீடு, புனித பவுல் குருத்துவக்கல்லூரி, திருச்சிராப்பள்ளி 2017.

குசை மா., *திருஅவை வரலாறு - 5: புதுக்காலத் திருஅவை (கி.பி.1648-1878)*, தேடல் வெளியீடு, புனித பவுல் குருத்துவக்கல்லூரி, திருச்சிராப்பள்ளி 2017.

பவுல் லியோன் வ., பதிப்பாசிரியர், *இரண்டாம் வத்திக்கான் சங்க ஏடுகள்*, தேடல் வெளியீடு, தூய பவுல் இறையியல் கல்லூரி, திருச்சிராப்பள்ளி 2008.

குருத்துவ துறவற அழைப்பு

- அருட்சகோ. F.A. பிரகாஷ் நிஜந்தன், (அ. ம. தி.)
3^வ வருட இறையியல்
புனித பிரான்சிஸ்கு சவேரியார்
குருத்துவக் கல்லூரி

முன்னுரை

யாழ் மறைமாவட்ட திருஅவையானது இவ் வருடத்தை இறை அழைத்தல் ஆண்டாக பிரகடனப்படுத்தியுள்ள நிலையிலே இறையழைத்தல் பற்றிய ஆக்கங்களை உள்ளடக்கியதாக இவ் இறையியல் கோலங்கள் இதழ் வெளிவருவது சாலப் பொருத்தமானது. தந்தை, மகன், தூய ஆவியாரின் நாமத்திலே திருமுழுக்கு பெற்ற ஒவ்வொருவரும் பொதுக் குருத்துவத்திலே பங்கெடுக்கின்றனர். இதனாலேயே பொதுநிலையினரை முன்னுரிமைப்படுத்தி, அவர்களது பணிகள் பற்றி விபரித்து இவர்களது பணி வாழ்வினூடாக திருஅவையை வளர்க்க முயற்சிக்கின்றனர். இத்தகைய பொதுக் குருத்துவத்திலே விசேட விதமாக கடவுளினால் அழைக்கப் படுபவர்களே பணிக் குருத்துவத்தில் பங்கெடுக்கின்றனர். இத்தகைய பணிக் குருத்துவத்தில் பணியாற்றவே குருத்துவ, துறவற அழைப்பு விடுக்கப்படுகின்றது. இத்தகைய அழைப்பானது கடவுளால் அருளப்படுகின்ற ஒரு கொடை என்றே சொல்லப்படும். ஏனெனில் எல்லோராலும் இக்குருத்துவ துறவற வாழ்வை வாழ முடியாது.

ஆகவே, குருத்துவ துறவற அழைப்பு என்றால் என்ன என்பதை விளக்கிக் கூறி, அவர்கள் பொதுக் குருத்துவத்தின் மட்டிலே திருஅவையில் ஆற்றும் பணிகள் பற்றி எடுத்தியம்பி அத்தகைய பணிகளை குருக்கள், துறவிகளாக இருந்து செயற்படுத்துவதற்கு அவர்கள் கொண்டிருக்க வேண்டிய வாழ்வின் விழுமியங்களை முன்வைத்து இளம் சமூகத்தினரிடையே இவ்வழைப்பின் மேன்மையை விளக்கி, மேலும், காலத்தின் நிலையுணர்ந்து இவ்வழைப்பிலே பலரும் பங்கேற்க வழிசமைப்பதே இக்கட்டுரையின் பிரதான நோக்கமாகும்.

01. திருஅவையிலே அனைவரும் திருப்பணியாளர்களே

இயேசுவின் திருப்பணியைத் தொடர்ந்து செயற்படுத்த எல்லோரும் ஆவியானவராலே அழைக்கப்பட்டதோடு மட்டுமல்லாமல் அப்பணியினை ஆற்ற அனைவருக்கும் அவர் தமது அருட்கொடைகளையும் வழங்கியுள்ளார். சிறப்பாக, திருமுழுக்கு அருட்சாதனம் மூலம் அரசு, குருத்துவ இறைவாக்குப் பணியாற்ற அழைக்கப்பட்ட திருக்கூட்டமாக எல்லோரும் மாறுகின்றனர். இத்தகைய நிலையிலே அனைவரும் திருப்பணியாளர்களே. எனினும் அவர்கள் எல்லோரும் ஒரே வகையில் பணியாற்றுவது இல்லை. ஏனெனில், தூய ஆவி வழங்கியுள்ள அருட்கொடைகள் பலவகை. தேவைகளுக்கு ஏற்ப அவர் பலருக்கும் பல்வேறு கொடைகளை வழங்கியுள்ளமையால், தமக்கு ஆவியாளர் கொடுத்த கொடைக்கு ஏற்ப ஒவ்வொருவரும் பணி செய்ய அழைக்கப்படுகின்றனர். இறை வார்த்தையைப் போதித்தல், திருக்காட்சி காணுதல், ஞானம், கற்பித்தல், பரவசப் பேச்சு, அதனை விளக்கியுரைத்தல், தலைமை தாங்குதல், வல்ல செயல் புரிதல், நோய்களைப் போக்கி நலமாக்குதல், ஆவிகளை இனம் கண்டுகொள்ளுதல், அன்பிரக்கப் பணி புரிதல் என்பன ஆவியின் அருட்கொடைகளில் முக்கியமானவையாகும். இதனாலேயே தொடக்கத் திருஅவையில் எல்லோரும் இயேசுவின் திருப்பணியாளர்களாகவே இருந்தனர். யார் எந்தப் பணியைச் செய்தாலும் தாங்கள் ஒருவருக்கு ஒருவர் சகோதரர்கள், சமமானவர்கள் எனும் உறுதிப்பாடு அவர்களிடையே இருந்தது.

இருப்பினும், இத்தகைய சமத்துவம் காலப்போக்கில், குறிப்பாக, நான்காம் நூற்றாண்டில் கொன்ஸ்தாந்தின் பேரரசன் கிறிஸ்தவ மதத்திற்கு கி.பி. 313 இல் சுதந்திரம் கொடுத்து பல சலுகைகளை வழங்கியதோடு மங்கத் தொடங்கியது. பணியாளர்களாக செயற்பட்ட மூப்பர்கள் குருக்களாக உருவாகினர். பேராலய வழிபாட்டுக் கொண்டாட்டங்களிலே குருக்கள் மாத்திரமே பீடத்தின் உயரத்தில் நின்று செயற்பட, ஏனையோர் பங்கேற்பு அதிகம் அற்ற பார்வை யாளராக ஆக்கப்பட்ட நிலையில் கிறிஸ்தவ சமூகத்திலே ஆயர், அருட்பணியாளர்கள் மட்டுமே திருப்பணியாளர்கள் என கருதப்பட லாயினர். இந் நிலையில் 2ம் வத்திக்கான் சங்கத்தின் பிற்பாடு, திரு அவையானது இறை மக்களது சமூகம் என அழுத்திக் கூறப்பட்டதோடு அதன் வாழ்விலும், பணியிலும், உறவுகளிலும், அமைப்புக்களிலும் சகோதரத்துவமும், சமத்துவமும் துலங்கிட வழியமைக்கப்பட்டது. இதனாலேயே இன்று பொதுநிலையினருக்கு அதிகம் பங்களிப்பு அளிக்கப்படுகிறது. இருப்பினும் பொது

நிலையினரின் நிலையிலிருந்து தெரிவு செய்யப்பட்டு தூய ஆவியின் துணையுடன் அப் பொதுக் குருத்துவத்தின் வளர்ச்சிக்குத் துணை புரிய அழைக்கப்பட்ட குருத்துவ, துறவறத்தாரின் பணி வாழ்வு எப்படிப்பட்டதாக வாழப்பட வேண்டும் என ஆராய்வது மிகவும் பொருத்தமானது.

02. குருக்கள் குறவிகளது பணி வாழ்வு

குருத்துவம் எனும் அருட்சாதனத்தின் வழியாக திருப்பணியாளர்கள் நித்திய குருவாகிய இயேசுக் கிறிஸ்துவை ஒத்திருக்கிறார்கள். இதனாலேயே தலையாகத் திகழும் கிறிஸ்துவின் அன்புப் பணியாளர்களாகவும், திருத்தாதர்கள் வழி வரும் குழுவுடன் ஒத்துழைப்பவர்களாகவும் இருந்து, திருஅவையாகிய அவரது முழு உடலையும் கட்டியெழுப்பி வளர்ச்சியுறச் செய்கிறார்கள். மனிதரிடம் இருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு பாவங்களுக்காகப் பலிகளையும், காணிக்கைகளையும் செலுத்துவதற்காக கடவுளைச் சார்ந்தவற்றிற்கென மனிதருக்காக ஏற்படுத்தப்பட்ட திருப்பணியாளர்கள் பிற மக்களுடன் சகோதரர்கள் போல வாழ வேண்டும். குருக்கள் தங்களது குருத்துவ திருநிலைப்படுத்தல் வழியாகவும், அருள்பணியின் வழியாகவும் திருஅவையின் தலையாகிய கிறிஸ்துவுடன் ஒன்றித்திருக்கின்றனர். இத்தகைய திரு நிலைப்பாட்டையும், பணியையும் ஏற்கும் திருப்பணியாளர்கள் அர்ப்பணிக்கப்பட்ட வாழ்க்கை நடத்தவும், கிறிஸ்துவைப் போல வாழவும் அழைக்கப் படுகிறார்கள். ஒரே குருவாகிய இயேசுவைப் பிரசன்னமாக்கும் அருளடையாளங்களே குருக்கள். எனவே அவர்களின் பணி இயேசுவின் பணியாகத்தான் இருக்க வேண்டும்.

02.1 இயேசுவின் பணி வாழ்வு

புதிய ஏற்பாட்டிலே இயேசு குருகுலத்தைச் சாராதவராக, குருகுல எதிர்ப்பாளராக, இன்னுமாக குருக்கள் உலகில் அல்லாது இறைவாக்கினர் உலகிலே வலம் வருகிறவராக காட்டப்படுகிறார். இருப்பினும் இறையியல் கண்ணோட்டத்தில் அவர் ஒருவரே உண்மைக் குரு. அவருடைய சிலுவை மரணம் ஒன்றே திருப்பலி, இறப்பு-உயிர்ப்பு மூலம் அவரில் நிகழ்ந்த உள்ளார்ந்த உருமாற்றமே அவரது திரு நிலைப்பாடு. ஆகவே, இயேசுவின் குருத்துவம் அக்

காலத்தில் நிலவிய சமய மரபுகளினடிப்படையிலான குருத்துவத்திலிருந்து முற்றிலும் மாறுபட்ட ஒரு புதிய வகைக் குருத்துவம். மாற். 10: 43-45, சீடர்களிடையே அதிகாரப் போட்டி தலை தூக்கிய போதெல்லாம் 'பணி செய்யவே வந்தேன், தலைவர்களாக இருக்க விரும்புவோர் முதலிலே மக்களின் பணியாளர்களாகவே இருக்கட்டும்' என இயேசு கூறுவதாகக் காட்டுகிறது. அவர்களது காலடிகளைக் கழுவும் அடிமைத் தலைவரை ஏற்க மறுப்பவருக்கு அவருடைய குருத்துவத்தில் பங்கில்லை என யோவா. 13:8 இலே சுட்டிக்காட்டுகிறார். ஆக, மொத்தத்திலே இயேசுவின் சொல், செயல், அனைத்துமே ஒடுக்கு முறையால் கூனிக் குறுகிப்போனவர்களுக்கு நம்பிக்கையளித்து அவர்களை நிமிர வைக்கும் பணியே. இதனாலேயே, ஏழைகளுக்கு நற்செய்தி (மத். 11:4-5), இறையாட்சி அவர்களுக்குரியதே (லூக். 6:20), காணாமல் போனவர்களை தேடி வந்தேன் (லூக். 15), அவர்களையே அழைக்க வந்தேன் (மாற். 2:17), என்று கூறி இயேசு, அதிகம் ஓரங்கட்டப்பட்டவர்களோடு தன்னை ஐக்கியப்படுத்தி சிறந்த ஓர் ஆசிரியராக, குருவாக, இறைவாக்கினராக, அரசராக அவர்கள் மத்தியில் பணியாற்றி, சமுதாயத்தின் தீமை நிறை அடித்தளத்தை உடைத்து புத்துலகம் படைப்பதை தனது முக்கிய பணியாகக் காட்டி, தனது பணியைத் தொடர்ந்து செயற்படுத்தும் அனைவரையும் அவ்வாறே வாழப் பணிக்கின்றார்.

02.2 குருக்களின் பணி

குருக்களின் பணியானது இயேசுவின் பணியே. ஆகையால், அவர்கள் இயேசுவின் முப்பணிகளான இறைவாக்குரைத்தல், தலைமையேற்று வழிநடத்தல், தொண்டு வாழ்வில் தன்னைத்தியாகப்பலியாக்கல் போன்ற பணிகளை தமது வாழ்விலே எப்போதும் நிறைவேற்றக் கடமைப்பட்டுள்ளனர். இத்தகைய அரசு, குருத்துவ, இறைவாக்கு பணிகளை சற்று விரிவாக ஆய்வு செய்யும் போது அவற்றின் உட்பொருள் எமக்குத் தெளிவாகக் கிடைக்கிறது.

02.2.1 இறைவாக்குப் பணி

2ம் வத்திக்கான் சங்க ஏட்டின், 'திருப்பணியாளர்களின் பணியும் வாழ்வும்' என்ற விதித் தொகுப்பின் பார்வையிலே ஆயரின் உடனுழைப்பாளர்கள் எனும் முறையில் குருக்கள் மற்றும் திருத்தொண்டர்கள் கடவுளின் நற்செய்தியை எல்லோருக்கும் போதிப்பதை தங்கள் முதற் கடமையாகக் கொண்டுள்ளார்கள். "உலகெங்கும் சென்று படைப்பிற்கெல்லாம் நற்செய்தியைப் பறைசாற்றுங்கள்" (மாற்கு 16:15) எனும் இறை கட்டளையை நிறைவேற்றி இவர்கள் கடவுளது மக்களை உருவாக்கி வளர்க்கிறார்கள். இருப்பினும், இன்றைய காலகட்டத்தில் இப்பணியானது மிகவும் கடினமானதொன்று. மக்களது மனதைக் கவர வேண்டுமானால் இறைவாக்கை பொதுவாக விளக்குவதைவிடுத்து, தூய ஆவியின் துணை கொண்டு என்றும் நிலைக்கும் நற்செய்தி உண்மைகளை நடைமுறை வாழ்க்கைச் சூழ்நிலைகளோடு இணைத்து விளக்க வேண்டும். ஆகவே, நாளாந்தம் இறைவார்த்தையை வாசித்து, தியானித்து, அவற்றினை மக்களது வாழ்வோடு இணைத்து, தமது சொந்த அனுபவத்தினூடாக போதிக்க கடமைப்பட்டுள்ளனர்.

02.2.2 அரசு பணி

இவ்வுலக அரசர்க்கெல்லாம் சவால் விடுத்து உண்மையின் அரசராகத் துலங்கிய கிறிஸ்து அரசரின் அதிகாரம் பெற்று அவர் வழிவரும் ஆயர்களின் பெயரால் கடவுளின் குடும்பத்தை ஒற்றுமையை நாடும் ஒரு சகோதரத்துவமாக ஒன்று சேர்ப்பவர்களே குருக்கள். தூய ஆவியின் ஞானம் நிறை அதிகாரத்தைக் கொண்டு கிறிஸ்தவ வாழ்வின் விழுமியங்களை விசுவாசிகளுக்குக் கற்பித்து, இறை திருவுளம் எது என்பதை அவர்கள் அறிந்து, அதன்படி வாழவும், தத்தம் கடமைகளை மனித சமுதாயத்தில் கிறிஸ்தவருக்கு ஏற்ற முறையில் நிறைவேற்றவும் துணை புரிய வேண்டும். இவர்கள் எவ்வித பாரபட்சமும் காட்டாது அனைவரையும் சமமாக மதித்து வழிநடத்துவதோடு ஏழைகள், நோயாளர், முதியோர் மட்டிலே அதிக கவனம் செலுத்த வேண்டும். மக்களோடு கூட இருந்து அநீதிகள் தலைதூக்கும் போதும், மனித உரிமைகள் மறுக்கப்படுகின்ற சந்தர்ப்பங்களிலும், மக்கள் சார்பாக குரல் கொடுக்கவும், அவர்களது நல் வாழ்வுக்காக தனது உயிரையே கொடுக்கவும் முன்வரும் நல்

ஆயனாக, தலைவராக செயற்பட்டு இறையரசைக் கட்டியெழுப்பும் பணியில் ஈடுபட வேண்டும்.

02.2.3 குருத்துவப் பணி

திருஅவையின் அருள் வளம் முழுவதும் தூய்மை மிகு நற்கருணையில் அடங்கியுள்ளது. அதாவது, கிறிஸ்துவைப் பிரதிபலிக்கும் குருக்கள் நாளாந்தம் திருப்பலி ஒப்புக்கொடுத்து அதிலே மக்களது வாழ்வை அப்ப, இரசத்தோடு காணிக்கையாக தந்தைக்கு ஒப்புக் கொடுத்து கிறிஸ்துவின் திருஉடல், திருஇரத்தமாக மாற்றுவதோடு, மக்கள் வாழ்வை புதுவாழ்வாக மாற்றும் அதிகாரம் கொண்டவர்களாக செயற்படுகின்றனர். நற்கருணையிலும், இறைவார்த்தையிலும் ஊட்டம் பெறும் இவர்கள் பாவங்களை மன்னிக்கும் அதிகாரத்தைப் பெற்று ஒப்புரவு அருட்சாதனம் நிறைவேற்றவும் ஏனைய அருட்சாதனங்கள், அருளடையாளங்களை வழங்கவும் கடமைப்பட்டுள்ளனர். எனவே, நற்கருணையை ஏற்படுத்துவதும், பாவங்களை மன்னிப்பதும் குருக்களால் மட்டுமே முடியும். இதனாலேயே இவர்கள் சிறப்பிடம் பெறுகின்றனர். மேலும், இத்தகைய புனிதமான பணிகளை நிறைவேற்ற இவர்கள் பரிசுத்தமான, தியாகம் நிறைந்த, நேரிய உள்ளமுடைய, இரக்க குணம் படைத்த, சுயநலமற்ற பிறர் நலப் போக்குடையவர்களாக இருக்க எதிர்பார்க்கப்படுகின்றனர்.

03. குருக்கள், துறவிகள் தமது வாழ்விலே கொண்டிருக்க வேண்டிய பண்புகள்

குருக்கள், துறவிகள் தமது வாழ்வினை இறைவனுக்கு ஏற்ற தூய வாழ்வாகக் கொண்டிருக்க மனத்தாழ்மையும் கீழ்ப்படிதலும், மணத்தூறுவு (கற்பு), ஏழ்மை மற்றும் குழுவ வாழ்வு போன்ற பண்புகளை தமது வாழ்விலே கொண்டிருக்க கடமைப்பட்டுள்ளனர். குறிப்பாக, திரு அவையின் இதயத் துடிப்பாகவும் அதன் தூய வாழ்வின் பிரதிபலிப்பாகவும் செயற்பட்டு, திருஅவையை தூய இறை சமூகமாக வளர்த்தெடுக்கும் தூறு நிலையினர் இவ்வாறான ஏழ்மை, கற்பு, கீழ்ப்படிவு எனும் நற்செய்தி அறிவுரைகளை நித்தியத்துக்கும் தமது வாழ்விலே கொண்டு வாழ தம்மை முழுமையாக அர்ப்பணித்து, இறைவன் முன்பாக வாக்குத்தத்தம் எடுத்து வாழ்கின்றனர். இம் மூன்று நற்செய்தி

அறிவுரைகளும் பொதுவாக அனைத்து துறவு நிலை சபையினருக்கும் பொருந்தும். துறவு நிலையிலே ஆண், பெண் என இருபாலரும் பங்கெடுக்க முடியும். திருஅவையிலே பல துறவற சபைகள் பணியாற்றுகின்ற போதும் பொதுவாக அவை மூன்று பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்படுகின்றன:

- திருத்தந்தையின் ஆளுகைக்குட்பட்ட துறவற சபைகள் (தி.ச. 589, 593).
- ஆயரின் ஆளுகைக்குட்பட்ட துறவற சபைகள் (தி.ச. 589, 594).
- தன்னாட்சி பெற்ற துறவற சபைகள் (தி.ச. 613).

இத்தகைய துறவற சபைகளிலே ஒரு சில ஆண் துறவற சபையினர் தமது சபைத் தலைவரது அனுமதியோடு ஆயரினால் திருநிலைப்படுத்தப்பட்டு குருக்களாகவும் பணியாற்றுகின்றனர். எனவே, துறவிகள் பொதுநிலையினர் நிலையிலிருந்தாலும் குருக்கள் மற்றும் பொதுநிலையினருக்கு இடைப்பட்ட நிலையன்று. மாறாக இவர்கள் இரு தரப்பிலிருந்தும் இன்னொரு உன்னத நிலை. மறை பணி என்பது ஒவ்வொரு துறவற சபையின் உயிர் நாடி: மறைபணியும், மக்கள் பணியும் இவர்களது அர்ப்பணத்தில் கலந்து விட்டதொன்று. இத்தகைய துறவற சபைகளிடையே ஒரு சில சபைகள் மறைபரப்புப் பணியை இதுவரைக்குமே கிறிஸ்துவை அறியாத அல்லது அறிந்தும் மறந்த நிலையில் வாழும் மக்களிடத்தே சென்று செய்கின்றன. ஆனால் சில சபைகள் தாம் இருக்கும் மடங்களிலேயே இருந்து கொண்டு செபத்திலும், தியானத்திலும் ஈடுபட்டு திருஅவைக்காக வேண்டுவதன் மூலம் மறைபரப்பு பணியை செய்கின்றன. ஆகவே, இத்தகைய அர்ப்பண வாழ்வு வாழும் துறவிகள் இறைவன் முன்பாக தம்மை முழுமையாக அர்ப்பணிக்கும் அர்ப்பணங்களைப் பற்றி பின்வருமாறு விபரிக்கலாம்:

03.1 மனத்தாழ்மையும், கீழ்ப்படிதலும்

குருக்கள், துறவிகளின் பணியிலே மிக அவசியமான நற்பண்புகளுள் ஒன்றாக எண்ணப்பட வேண்டியது, அவர்கள் தங்கள் விருப்பத்தையன்று, தங்களை அனுப்பியவருடைய திருவுளத்தை அறிய என்றும் தயாராய் இருக்கும் மனப்பான்மையாகும். இவர்கள்

திருஅவையோடு ஒன்றித்து செயலாற்றுகையில் கடவுளுக்கும் தங்கள் சகோதரர், சகோதரிகளுக்கும் தொண்டாற்றும் பொருட்டு, கீழ்ப்படிதல் மூலம் தங்கள் சொந்த விருப்பத்தைத் துறக்க முன்வர வேண்டும். தங்கள் ஆயரோ அல்லது துறவற சபையின் முதல்வரோ ஆணையிடுபவற்றையும், பரிந்துரைப்பவற்றையும் இவர்கள் நம்பிக்கையுணர்வோடு ஏற்று நிறைவேற்ற வேண்டும். தம்மிடம் ஒப்படைக்கப்பட்ட எந்தப் பொறுப்பிலும் அது மிக எளிமையாயிருப்பினும் முழு உள்ளத்தோடு ஈடுபட தம்மை முழுவதும் மனமுவந்து அளித்திட வேண்டும். “இத்தகைய மனத்தாழ்மை வழியாகவும் பொறுப்புணர்வுள்ள கீழ்ப்படிதல் மூலமும் திருப்பணியாளர்கள் தம்மையே கிறிஸ்துவுக்கு ஒத்தவர்களாக ஆக்கிக்கொள்கிறார்கள். இவ்வாறு செய்யும் பொழுது, ‘தம்மையே வெறுமையாக்கி, அடிமையின் வடிவை ஏற்று... சிலுவைச் சாவையே ஏற்கும் அளவுக்குக் கீழ்ப்படிந்த’ (பிலி. 2:7-8) கிறிஸ்து இயேசுவின் மனநிலையை அவர்கள் தங்களுடையதாக்கிக் கொள்கிறார்கள்” (தி.வா.15).

03.2 மணத்தூறவு (கற்பு)

தி.வா. இல. 16 இலே மணத்தூறவு அருள்பணியன்பின் அடையாளமாகவும், அதேவேளையில் அதன் தூண்டுதலாகவும் உலகிலே அருள்நெறி வளமைக்கு சிறப்பான ஊற்றாகவும் விளங்குகிறது என காட்டப்பட்டுள்ளது. திருஅவை கிறிஸ்துவைத் தன் ஒரே மணமகனாகக் கொண்டிருப்பதால் குருக்கள், துறவிகள் விண்ணரசை முன்னிட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்படும் கன்னிமை அல்லது மணத்தூறவு வழியாக அவர்கள் புதிய முறையிலே கிறிஸ்துவுக் கென்று அர்ப்பணிக்கப்படுகிறார்கள். அவரில், அவர் ஊடாக கடவுளுக்கும் மனிதர்க்கும் ஊழியம் செய்ய தம்மையே அர்ப்பணிக்கும் இவர்கள் கிறிஸ்துவில் பலருக்குத் தந்தையாய், தாயாய் திகழ தகுதி பெறுகிறார்கள். துறவிகள் கட்டாயமாக தமது வாழ்விலே மணத்தூறவைக் கொண்டிருப்பதோடு, திருப்பணி நிலைக்கு உயர்த்தப்பட வேண்டியோர் அனைவர் மேலும் இது ஒரு சட்டமாக ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறான, மணத்தூறவு வாழ்வு கடினமாக இருப்பினும் கடவுளின் அருளில் நம்பிக்கை கொண்டு கிறிஸ்துவின் மாதிரிகையைப் பின்பற்றி தூய மணத்தூறவை சுதந்திர மனத்தோடு ஏற்றுக்கொண்ட குருக்கள், துறவிகள் பெருந்தன்மையோடும், முழு இதயத்தோடும் பற்றுக்கொண்டு, உண்மையாகவே அதில் நிலைத்து

நிற்கும் பொருட்டு தந்தையாகிய கடவுள் தங்களுக்குக் கொடுத்த மணத்துறவை தலை சிறந்த கொடையாக கருதுமிடத்து, இம் மணத்துறவு அவர்களுக்கு கடினமானதாகத் தோன்றாது. எல்லோரையும் சமமாக அன்பு செய்து வாழ அழைக்கும் இத்தகைய மணத்துறவில் நிலைத்து நிற்க செபம் ஊன்று கோலாக உள்ளது.

03.3 ஏழ்மை

திருஅவையின் பணி, உலகின் மத்தியிலே இருப்பதால் உலகோடும், உலக செல்வங்களோடும் குருக்கள், துறவிகள் கொண்டிருக்க வேண்டிய உறவைத் தேர்ந்து தெளியும் ஞான அறிவை தங்களது தன்னுரிமையாலும், பணிவினாலும் பெறுகின்றனர். எனவே, இவ்வுலக செல்வங்களைப் பயன்படுத்தும் போது அவற்றிலே முழுமையாக ஈடுபடாமல் இருப்பதோடு, மிதமிஞ்சிய எல்லாக் கவலைகளிலிருந்தும் விடுபட்டு அன்றாட வாழ்விலே அவர்கள் செவிசாய்க்க வேண்டிய கடவுளின் குரலுக்கு அவர்களை பணிவுள்ளவர்களாக ஆக்குவதுமான தன்னுரிமையை அடைகிறார்கள். இவர்கள் ஏழ்மையை தாங்களாகவே விரும்பி ஏற்படோடு, அதனூடாக இயேசுவைப் போன்று திருப்பணிகளை ஆற்றுவதில் அதிக ஆர்வம் கொண்டிருப்பர். மேலுமாக, “நிறைவாழ்வளிப்பவர் மீது அருள்பொழிவு செய்து எளியோர்க்கு நற்செய்தி சொல்ல அனுப்பி வைத்த ஆண்டவரின் ஆவியால் ஆயரும், குருக்கள், துறவியரும் வழிநடத்தப்பட வேண்டும். இவ்வாறு எளியோரைத் தங்களிடமிருந்து எந்த விதத்திலும் பிரித்து வைக்கும் எல்லாவற்றையும் அவர்கள் தவிர்க்க வேண்டும்” (தி.வா. 17). ஆக, மொத்தத்திலே இவர்கள் ஊதியத்தை எதிர்பார்க்காது சேவை நோக்கிலே பணியாற்ற வேண்டும். ஆனால், இவர்களது அன்றாட வாழ்வினைப் பூர்த்தி செய்யத் தேவையான உதவிகளை பொதுநிலையினர் வழங்கிட கடமைப்பட்டுள்ளனர். குருக்கள், துறவிகள் தாம் பெறும் உதவிகளை பொது உடமையாகக் கொண்டு சுயநலப் போக்கினைக் களைந்து பிறரன்புப் பணிகளைச் செய்ய கடமைப்பட்டுள்ளனர்.

இவ்வாறாக, கீழ்ப்படிவு, கற்பு, ஏழ்மை எனும் அர்ப்பண வாழ்வு வாழ அழைக்கப்பட்டாலும், இவர்கள் ஆயர்கள், துறவை சபை முதல்வர்களுடனும், பொதுமக்களுடனும், சக குருக்கள், துறவிகளுடனும் தகுந்த அன்புறவு கொண்டு வாழ, குறிப்பாக, குழும் வாழ்வு வாழ அழைக்கப்படுகின்றனர். குறிப்பாக, துறவிகள் நிச்சயம் குழுமமாக இருந்து பணியாற்றக் கடமைப்பட்டுள்ளனர்.

இன்னுமாக, இதயத்திலே கனிவும், நேர்மையும் கொண்ட உறுதியான மனநிலையுடைய, என்றும் நீதியையும், அமைதியையும் நிலைநாட்டுகின்ற, மனிதநேயமுடைய குருக்கள். துறவிகளாக வாழ வேண்டும். அனைத்திற்கும் மேலாக, நாளாந்த திருப்பலி ஒப்புக்கொடுப்பதையும், திருப்புகழ் மாலை, செபமாலை சொல்லி திரு அவையோடும், அதன் வளர்ச்சிக்காகவும் செபிப்பதையும், அருட்சாதனங்களை நிறைவேற்றுவதையும் இவர்கள் தலையாய கடமையாகக் கொண்டிருக்க வேண்டும்.

முடிவுரை

இறைவனால் அருளப்படுகின்ற கொடையாகிய குருத்துவ துறவற அழைத்தலிலே பங்கெடுக்கும் அனைத்துக் குருக்களும் மெல்கிசதேக்கின் முறைப்படி என்றென்றும் குருவாக விளங்கும் இயேசுவையே தமது வாழ்வின் மையமாகக் கொண்டு வாழ அழைக்கப்படுகின்றனர். இவர்கள் இயேசுவின் பணியையே தொடர்ந்து இவ்வுலகில் நிறைவேற்ற அழைக்கப்பட்டிருப்பதால் தாய் ஆவியானவரே இவர்களுடன் கூட இருந்து செயலாற்றுகிறார். இதனாலேயே இவர்கள் இயேசுவின் பணிவாழ்வில் காணப்பட்ட முப் பணிகளான அரசு, குருத்துவ, இறைவாக்கு பணிகளில் தம்மை ஈடுபடுத்துகின்றனர். சிறப்பாக, திரு அவையோடு இணைந்து திருப்பலி ஒப்புக்கொடுத்தல், திருப்புகழ்மாலை ஓதுதல், மற்றும் அருளடையாளங்களை வழங்குதல், அன்பிரக்கப் பணிகளைச் செய்தல் போன்ற பணிகளில் ஈடுபடுகின்றனர். இவ்வாறான, புனிதமிக்க பணிகளைச் செய்வதால் அனைத்துக் குருக்கள், துறவியரும் கீழ்ப்படிவு, கற்பு, ஏழ்மை, குழும் வாழ்வு வாழ தம்மை அர்ப்பணிப்பதோடு கனிவு, நேர்மை கொண்ட, நீதி, அமைதியை நிலைநாட்டும் மனிதநேய முடையவர்களாக வாழ அழைக்கப்படுகின்றனர். இவ்வாறாக, குருத்துவ துறவற அழைப்பின் மேன்மையையும், பணிவாழ்வையும் தெளிவாக விளக்கியுள்ளமையால் அனைத்துக் குருக்கள், துறவிகளும் தமது அழைப்பின் மாண்பினை உணர்ந்தவர்களாகப் பணியாற்றவும், தங்கள் வாழ்வை அவ்வழைப்பிற்கு ஏற்றதாகவும் வாழ உதவுவதோடு, இன்றைய நவீன, தொழில்நுட்ப, விஞ்ஞான உலகில் பயணிக்கும் பொதுக்குருத்துவத்தில் உள்ளவர் களுக்கு இத்தகைய புனிதமிக்க குருத்துவ துறவற வாழ்வும் சரி, அவ்வாறான வாழ்வு வாழ்வோரும் சரி பெரும் சவாலாக அமைந்தாலும்,

இவ்வழைப்பின் அவசியத்தை உணர்ந்தவர்களாக தம்மையும் இப்பணிக் குருத்துவத்திலே இணைத்திட இது பெரும் உதவியாக இருக்கும். இதற்கு சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகவே இன்றும் பல இளம் உள்ளத்தினர் இவ்வழைப்பை இறை கொடையாகப் பெற்று தம்மை குருமடங்களிலும், துறவற மடங்களிலும் இணைத்துக் கொள்வதை நாம் காண்கின்றோம்.

உசாத்துணை நூல்கள்

- 2ம் வத்திக்கான் சங்க ஏடுகள்
- திருஅவை சட்ட நூல்
- தோழன் சஞ்சிகைகள்
- மறையருவி சஞ்சிகைகள்

குடும்பமே இறையழைத்தலின் விளைநிலம்

- திரு. S. ஆரோக்கியநாதர்
ஓய்வுநிலை மறையாசிரியர்
யாழ் மறைமாவட்டம்

இறையழைத்தல்

இறையெண்ணம் குறைந்து வரும் சமுதாயத்தில் இறையழைத்தல் என்பது என்ன என்று சிந்திக்கின்ற போது, இறையழைத்தல் தனியொரு மனிதனுக்கும், சமுதாயத்திற்கும், இறைவன் கொடுக்கும் அரிய கொடை எனலாம். அரிய கொடை என்று சொல்லும் போது ஆயிரம் சவால்களும், தியாகங்களும் அதிலே அடங்கியிருப்பது வெளிப்படையுண்மை. கடவுள் தாம் படைத்த அனைவரையும் பாதுகாத்து, பராமரித்து, பணிசெய்து வருகிறார். அந்தப் பணியில் தம்மோடு இணைந்து செயலாற்ற மனிதர்களை அழைக்கிறார். பொதுப்பணிக்கோ, இறைபணிக்கோ ஒருவர் அழைக்கப்பட்டால் அந்த அழைப்பு இறைவனிடமிருந்தே வருகின்றது என்பதை நாம் மறந்துவிடக் கூடாது. இன்று சிந்தையை வியக்க வைக்கும் அளவிற்கு வித்தை காட்டும் விஞ்ஞானமும், நாகரீகமும், தலைதூக்கியுள்ள உலகில், இறைவனை மறந்து மாற்று இன்பங்களையும், நிலையில்லா சுகபோகங்களையும், தேடிச்செல்லும் மனிதர்களையே நாம் காண முடிகிறது. அழைப்புப் பெற்றவர்கள் கூட இதற்கு விதிவிலக்கு இல்லை.

அழைத்தல் வாழ்வு என்பது இறைவனின் விருப்பத்தைத் தேர்ந்து தெளிந்து அதனைச் செயலாக்குவதில் தன்னை அர்ப்பணிப்பதாகும். வாழ்வின் ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் தன்னை வழி நடத்தும் இறைவனுக்கு ஒருவர் கொடுக்கும் பதில் மொழியாகும். இயேசுவின் உள்பாங்கை தமதாக்கி, அவரது மனநிலையில் சிந்தித்து செயல்படுவதுதான் கிறிஸ்தவ வாழ்வு. இயேசுவின் வழியில் காலத்தின் தேவையை அறிந்து, முழுமனித விடுதலைக்காக இறையாட்சி உருவாக்கப்படும்பயணத்தில் எம்மை அர்ப்பணிப்பதே உண்மையான அழைத்தல் வாழ்வாகும். அதாவது இறைப்பற்றுதலோடு மறைப்பற்றுதலையும், இறையன்போடு பிறரன்பையும், ஆழ்ந்த விசுவாசத்தோடு அரிய பெரிய குணங்களையும், ஆன்மீக

வளாச்சியோடு ஆளுமை வளாச்சியையும், தியாக உணர்ச்சியோடு செயல் திறனையும் கொண்டமைந்த வாழ்வே அழைத்தல் வாழ்வு.

இறையழைப்புக்கு பிரமாணிக்கமாக வாழ்ந்தவர்கள்

இறைவன் தாம் விரும்பியதை தாம் விரும்பியவர்கள் மூலமாக நிறைவேற்றுபவர். அழைக்கப்படுபவர்கள் சாதாரண மனிதர்களாக இருந்தாலும், அவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்து சக்தியுள்ளவர்களாக உருவாக்கி, தனது சித்தத்தை அவர் உலகில் நிறைவேற்றுவதை திருவிவிலியமும், திருஅவைப் பாரம்பரியங்களும் எமக்கு காட்டி நிற்கின்றன. எரேமியா இறைவாக்கினர் தாயின் வயிற்றினின்றே இறை ஊழியத்திற்கு அழைக்கப்பட்டது போல (எரே. 1:5), திருமுழுக்கு யோவான் அன்னையின் உதரத்தில் வைத்தே அர்ச்சிக்கப்பட்டு, இறைவனுக்கு அர்ப்பணிக்கப்பட்டது போல, புனித பவுல் தாயின் கர்ப்பத்திலே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டது போல (கலா. 1:15), அற்புதமான அழைத்தல்கள் எங்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் காத்திருக்கின்றன. இறையழைத்தலின் விளைநிலம் குடும்பங்களே. குடும்பத்திலே பெற்றோர் தங்களின் பிள்ளைகளை கிறிஸ்தவ மதிப்பீடுகளுக்கமைய வளர்ப்பதில் அக்கறை காட்ட வேண்டும். ஏனெனில் “ஆண்டவரே பேசும், அடியேன் கேட்கிறேன்” (சாமு. 3:10) என்று, அன்று சாமுவேல் தான் கேட்ட அழைப்பிற்கு பணிந்தது போல, எமது இளைஞர்களும் தங்கள் உள்ளத்தில் உறைந்து பேசுகின்ற இறைவனின் அழைப்புக்கு செவிமடுக்க வேண்டும். அழைப்பு, சிறுவர்களுக்கு மட்டுமல்ல எல்லோருக்கும், எந்த நிலையிலும், எந்த இடத்திலும் வரலாம். புனித சவேரியாரைப் போன்ற பேராசிரியர்கள், புனித அல்போன்சைப் போன்ற வழக்குரைஞர்கள், புனித இஞ்ஞாசியாரைப் போன்ற போர் வீரர்கள், புனித அமிர்தநாதரைப் போன்ற அரசு அதிகாரிகள், புனித அகுஸ்தீனாரைப் போன்ற தத்துவ மேதைகள், புனித சின்னப்பரைப் போன்ற திருமறைப் போதகர்கள், புனித பிலிப்பு நேரியாரைப் போன்ற பொது மனிதர்கள், இவ்வாறு இறை அழைப்பிற்கு செவிமடுத்து தங்களை இறைசித்தத்திற்கு அர்ப்பணித்து வாழ்ந்தவர்கள் எல்லோரும் எமக்கு முன்னோடிகளாக விளங்குகின்றனர்.

அழைக்கப்படுபவர்கள் எதிர்கொள்ளும் சவால்கள்

இன்று, உலகியல் எண்ணங்களுடனும், சிந்தனைகளுடனும் வாழும் ஒருவருக்கு பல்வேறு சவால்கள் அகத்திலும் புறத்திலும் எழுகின்றன. அவை இறைவனுடனான உடனிருப்புக்கும், தியாக அன்புக்கும், சுய கையளிப்புக்கும் தடைக்கற்களாக அமைகின்றன. அழைப்புப் பெற்றவர் தன்னை எந்த நேரத்திலும், எந்த நிலையிலும், எந்த இடத்திலும், இறைவனுடைய மாட்சிக்காகவும், திருஅவையின் நன்மைக்காகவும், ஏழை மக்களின் நல் வாழ்விற்காகவும் கையளிக் கத் தயாராக இருக்க வேண்டும். அதுதான் அர்ப்பண வாழ்வாகும். புனித பவுல் பிலிப்பியருக்கு எழுதிய கடிதத்தல் குறிப்பிடும் இயேசு ஆண்டவரின் வெறுமையாக்கலை (பிலி. 2: 6-8) நாம் எமது வாழ்வில் கொண்டு, முழுமனித விடுதலைக்காக இறைசித்தத்தை வாழ்வாக்கு வதுதான் உண்மையான அழைத்தல் வாழ்வாகும். எனவே அழைக் கும் ஆண்டவர் பணிக்கும் சவாலை சந்திக்கத் தயாராக இருக்க வேண்டும். நாம் தொடர வேண்டிய பாதமும், பாட வேண்டிய வேதமும் இயேசு ஆண்டவர்தான் என்று உறுதிபூண்டு, பாதியிலே முடிந்து போகிற நேசத்திற்காக அல்ல என்றும் அழியாத பரமனின் பாசத்திற் காக வாழ முடிவெடுப்பது அவசியமாகும். முழுமனித விடுதலைக்காக இறைசித்தத்தை வாழ்வாக்க சித்தம் கொள்ள வேண்டும்.

குடும்பம்

அன்பினால் உயிரோட்டம் பெற்று, உறவுகளால் அமைந்ததொரு சமூகமே குடும்பம் எனலாம். ஒன்றிப்பின் உள்ளார்ந்த இயல்புக்கு ஏற்ப வாழ்வதும், சமூக உறவை ஏற்படுத்துவதற்கான ஒரு தொடர் முயற்சியில் ஈடுபடுவதும் குடும்பத்தின் தலையாய பொறுப்பாக கொள்ளப்படுகின்றது. இத்தகைய குடும்பப் பொறுப்பின் உள்ளார்ந்த அடிப்படையும், நிலையான சக்தியும், இறுதியான குறிக்கோளும் அன்புதான் என்றால் மிகையாகாது. ஒரு குடும்பத்தில் அன்பு இல்லையென்றால் அக்குடும்பம் உயிர் வாழ முடியாது; உறவுச் சமூகமாக வளர்ச்சியடையவும், நிறைவு பெறவும் முடியாது. ஒவ்வொரு குடும்பமும் தங்கள் அனுபவத்தால் அன்பைக் கண்டு, அதனை தன்னுடையதாக்க வேண்டும். அந்த அன்பில் குடும்ப அங்கத்தவர்கள் ஆழ்ந்த முறையில் பங்கெடுக்க வேண்டும். அவ்வாறில்லாவிடில் அவர்கள் தமக்கே ஒரு புரியாத புதிராகி விடுவார்கள்.

திருக்குடும்ப வாழ்வு சிறந்த குடும்பவாழ்வு

பல்வேறு கலாச்சாரங்கள் போட்டி போட்டுக் கொண்டிருக்கின்ற இவ்வுலகில் அமைதியான, அன்பான குடும்ப வாழ்க்கை வாழ்வது கடினம். கணவன், மனைவி மகிழ்வுடன் வாழ்வதைப் பொறுக்க முடியாமல், அவர்கள் நடுவில் பிளவை ஏற்படுத்த முனைபவர்களையும், அவர்களின் ஒற்றுமையைக் குலைத்து அவர்கள் வாழ்வைக் குட்டிச் சுவராக்க நினைக்கும் மனம் படைத்தவர்களையுமே நாம் இவ்வுலகில் அதிகம் காண முடிகிறது. இத்தகைய நிலையில் இன்றைய உலகில் எதிர் நீச்சல் போட்டு, அமைதியான வாழ்க்கை வாழ்வதற்கு கடவுளின் அருள் நிச்சயம் தேவை என்பதை நாம் ஒருபோதும் மறந்துவிடக்கூடாது. அன்று நசரேத்தில் பல குடும்பங்கள் வாழ்ந்தன. ஆனால் ஒரே ஒரு குடும்பம் மட்டும் “திருக்குடும்பம்” என அழைக்கப்பட்டது. காரணம் அக்குடும்பத்தில் இயேசு இருந்தார். அதேபோல எங்களுடைய குடும்பங்களும் திருக்குடும்பமாக இருக்க எங்கள் மத்தியில் இயேசு இருக்க வேண்டும். இயேசுவின் பிரசன்னத்தை உணர, நாம் நாளும் செபத்திலும் தியானத்திலும் வளர்கின்ற குடும்பமாக வாழ வேண்டும். திருக்குடும்பம் எமக்கு காட்டும் நல் வாழ்க்கை முறையை முன்னுதாரணமாகக் கொண்டு இயேசுவின் வழியில் செல்லும்போதே எமது குடும்பங்களும் திருக்குடும்பமாகத் திகழமுடியும்.

திருக்குடும்பத்தின் தலையாய நோக்கம் அர்ப்பணமாகும். ஆண்டவரையே கண்முன் கொண்டு, அவரது திருவுளத்தை உளமார ஏற்று அதை நிறைவேற்றுவதில் முனைப்புடன் இருந்தது நசரேத்தில் வாழ்ந்த திருக்குடும்பம். தனது எண்ணத்திற்கு எட்டாத, அறிவிற்கு அப்பாற்பட்ட, புலன்களுக்கு புலப்படாத, இயற்கை நியதிகளுக்கு முரண்பட்ட ஒரு செய்தியை இறைவனின் தூதர் மூலம் கேட்டதும், கன்னிமரியாள் சொன்ன பதில் “நான் ஆண்டவரின் அடிமை. உம் சொற்படியே எனக்கு நிகழட்டும்” (லூக். 1:38). தனக்கென திருமண ஒப்பந்தம் செய்யப்பட்ட பெண் கருவுற்றிருக்கிறார் என குழப்பத்தில் இருந்தாலும், தூதரின் வார்த்தையில் நம்பிக்கை கொண்டு இறைவனுக்கு தன்னை அர்ப்பணித்தார் புனித யோசேப்பு. இயேசுவை வளர்த்தெடுக்கும் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்ட யோசேப்பு குழந்தையைக் காப்பாற்ற இரவோடு இரவாக எகிப்துக்கு ஓடியதும் (மத். 2:13-15), மூன்று நாட்களாக காணாமற் போன மகனை ஏக்கத்தோடு தேடியதும் (லூக். 2:48), அவரது அர்ப்பணத்தின்

ஆழத்தை வெளிப்படுத்துகிறது. இயேசுவின் அர்ப்பணம் எங்கள் எல்லோருக்குமே ஓர் எடுத்துக்காட்டான அர்ப்பணமாக உள்ளது. “என் விருப்பம் அல்ல உமது விருப்பமே ஆகட்டும்” (மாற். 14:36) என்று தன்னை முழுவதும் தந்தையின் சித்தத்திற்கு ஒப்புக் கொடுத்தார் இயேசு. இவ்வாறு இவர்கள் மூவரும் ஆண்டவருக்கு முழுமையாக தங்களை அர்ப்பணித்ததனால் அக்குடும்பம் திருக்குடும்பம் என அழைக்கப்படுகிறது. தேவையில் இருக்கும் அயலானை இனங்கண்டு அன்பு செய்து அவனது தேவைக்கேற்ப சேவை செய்யும் குடும்பமும் திருக்குடும்பமே. இறைத்திட்டம் அவர்களில் செயல்பட, அதற்குப் பணிந்து அனைவரின் மீட்புக்காக தங்களை அவனிக்காக அர்ப்பணிக்கும் குடும்பமும் திருக்குடும்பம் என்றால் மிகையாகாது.

இன்று போரின் அனர்த்தங்களினாலும், நாகரீகத்தின் அதிகூடிய வளர்ச்சியினாலும், சினிமாவின் சீர்கேடுகளினாலும், உருக்குலைந்த குடும்பங்களையே நாம் எமது சமுதாயத்தில் அதிகம் காண முடிகிறது. ஆனால் இவை எங்கள் குடும்பங்கள் மட்டில் ஒரு நீண்ட போராட்டமாக அமையாமல் பார்த்துக் கொள்வது ஒவ்வொருவருடைய உரிமையும் கடமையும் ஆகும். இதற்கு அடிப்படைத் தேவை திருக்குடும்பத்தை மாதிரியாகக் கொண்டு, ஒருவரையொருவர் புரிந்து கொள்ளுதல், விட்டுக் கொடுக்கும் மனப்பான்மை, இரங்கும் உள்ளம் ஆகிய பண்புகளை எங்கள் குடும்பங்களில் பிரதிபலித்து வாழ முற்பட வேண்டும். அன்று பிரான்சியப் புரட்சியினால் சீரழிந்த குடும்பங்களுக்குத் துணையாக திருக்குடும்ப சபை வடிவில் மலர்ந்த இயேசுவின் திருக்குடும்பம் இன்று எங்கள் மத்தியிலும் மாதிரிகை காட்டி குடும்ப வாழ்வை சிறப்பிக்க, திருக்குடும்பத்திடம் எம்மை ஒப்படைக்க வேண்டும்.

இறை அழைத்தல் குடும்பத்திலே பிறக்கிறது

“சோதனை செய்யப்படாத வாழ்வு, வாழத் தகுந்தது அல்ல” என்றார் சோக்கிரட்டீஸ். “தன்னைத் தன்னால் தெரிந்து கொள்ள முடியாத ஒருவனால் தலைவன் ஆக முடியாது” என்றார் கவிஞர் கண்ணதாசன். மற்றவர்களைப் புரிந்து கொள்கிறவன் அறிஞன். தன்னைப் புரிந்து கொள்கிறவன் ஞானி என்ற கருத்துக்கமைய மலர்கின்ற மனிதன் தன்னைப் பற்றிய தெளிவிலே நாளும் வளர வேண்டும். நான் உருவாக... என்னை என்னில் நான் காண எனக்கு

வித்திட்டது என் குடும்பம் என்று ஒவ்வொரு மனிதனும் உணர்வது இயல்பு. உயிரைவிட மானிடப் பிறவிகளுக்கு பெரியதொரு பொருளொன்றில்லை என நினைக்கும் போது வள்ளுவப் பெருந்தகை உயிரிலும் மேலான அரிய பொருளாக ஒழுக்கத்தைக் காண்கிறார்.

“ஒழுக்கம் விழுப்பம் தரலான் ஒழுக்கம்

உயிரினும் ஒம்பப் படும்”

ஒழுக்கத்தின் பிறப்பிடம் குடும்பம். தாய் தந்தையின் மடியில் கொஞ்சிக் குலாவும் குழந்தைப் பருவத்திலேதான் ஒழுக்கம் வித்திட்டு வளர்ச்சி பெறும். அன்றாட வாழ்வில் பெற்றோர் காட்டுகின்ற மாதிரிகையான வாழ்க்கையே மழலையின் மனதில் பதிந்து விடுகிறது. வளரும் குழந்தை தனது வாழ்வில் அதனையே பிரதிபலிக்கிறது. தீயதை விலக்கி, வன் சொல்லகற்றி, இனியவை பேசி, நல்ல பாதையை குழந்தைகளுக்குக் காட்டுகின்ற போதுதான் அவை நற்குணசீலராக சமுதாயத்தில் தலைதாக்கும்.

“நன்றிக்கு வித்தாகும் நல்லொழுக்கந் - தீயொழுக்கம்

என்றும் இடும்பை தரும்”

என்றார் செந்நாப் போதகர். ஒரு மனிதனின் வளர்ச்சிப் பாதையில் அவன் தீய வழியில் செல்லாது அறவழியில் வாழ்க்கை நடத்துவதற்கு வழிகாட்டுவது குடும்பமே. “எந்தக் குழந்தையும் நல்ல குழந்தைதான் மண்ணில் பிறக்கையிலே; அது நல்லது ஆவதும் கெட்டது ஆவதும் அன்னை வளர்ப்பினிலே” என்றாற் போல் குழந்தைகள் கற்க வேண்டியவற்றைக் கற்று, கடமையுணர்வைப் பெற்று, பெற்றோரையும் உறவுகளையும், ஏனையோரையும் மதித்து வாழ்வதற்கு, பெற்றோர்களின் வாழ்வும் அவர்களின் வழிகாட்டலுமே படிக்கற்களாக அமைகின்றன. மாறாக, குழந்தைகள் தீயவழி ஒழுகி, ஒழுக்கம் தவறி, பிற்காலத்தில் சமுதாயக் கட்டுக் கோப்புக்களை மீறி, தனக்கும் சமுதாயத்திற்கும் அழிவை ஏற்படுத்துவதற்கும் பிரதான காரணகர்த்தாக்கள் என்றால் அதுவும் பெற்றோரையே சாரும். கெட்ட பேச்சுகள், கெட்ட நடத்தைகள், துஷ்டத்தனமான செய்கைகளை பெற்றோர் தமது வாழ்வில் கொண்டிருக்கும் போது, வளரும் சிறுவுள்ளம் அதனைத் தன்னில் அப்படியே பிரதிபலிக்கிறது, வளர்த்துக்கொள்கிறது, பிரயோகிக்க முற்படுகிறது.

மதுப் பழக்கத்திற்கும் புகைக்கும் பழக்கத்திற்கும் அடிமைப் பட்டுள்ள ஒரு குடும்பத்தலைவனது சீர் கெட்ட வாழ்வு, குழந்தையின் உள்ளத்தில் முளைத்து, வேரூன்றி நாளடைவில் அதைச் செய்யத் தூண்டுகிறது. அது மட்டுமன்றி தன் உற்ற மனைவி அருகிருக்க மாற்றான் மனை தேடி இச்சை வளர்க்கும் குடும்பங்களில் ஒழுக்கம் சீரழிகிறது. இதனால் அமைதி குலைகிறது. அமைதியின்மையால் குழந்தைகளின் எதிர்காலம் இருட்டுக் குகையாக்கப்படுகிறது. இச்சூழ் நிலையில் வளரும் குழந்தை வெறுப்பும், விரகதியுணர்வு முடைய மனிதனாக வளர்ச்சி பெற்று, தீச்செயல்களில் இறங்கக் கூடிய நிலைக்கு ஆளாகிறது.

சுய ஒழுக்கம் உடையவர் இறையழைப்புக்குரியவர்

இந்த உலகில் இணையற்ற ஒரு சக்தி மனோதிடம் (will power) ஆகும். மனித வாழ்க்கையில் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய சுய ஒழுக்கத்திற்கும் மனிதனிலே துலங்குகின்ற அவனது பழக்கவழக்கங்களுக்கும் இடையே நெருங்கிய தொடர்பை கண்டுகொள்ள முடியும். எமது பழக்கங்கள் நல்லவையாக அமைவதற்கும் தீயவையாக மாற்றம் பெறுவதற்கும் ஓர் அடிப்படைக் காரணமாக கூட கொள்ள முடியும். சுய கட்டுப்பாட்டுடன் வாழுகின்ற நபர் தன்னிலே தன்னையே பிரதிபலிக்கின்ற நிலையையும், தனது வாழ்வின் ஒத்தியல்புகளையும், தனக்கும் சமூகத்திற்குமான ஒத்துப்பாடுகளையும் கண்டு அதற்கேற்ப தனது வாழ்க்கையை மாற்றிகொள்ள முடியும். மாறாக தன்னையே தன்னால் அறியமுடியாத வாழ்க்கையை வாழும் மனிதர்களது வாழ்வும் அவர்களது வாழ்வின் துலங்கல்களும் அவருக்கு மட்டுமல்ல, பிறருக்கும், சமூகத்திற்கும் விருப்பற்ற நிலையை வருவிக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை. பழக்கம் என்பது மனச்சோர்வின் அறிகுறி முதல் உணர்ச்சி பற்றிய ஆய்வாளர்களின் விளக்கம் வரை எதுவாகவும் இருக்கலாம். அவை ஒழுக்கத்திற்கு இசைவாகும் போது நல்லவையாகவும் ஒழுக்கத்திற்கு முரணாகின்ற போது தீயவையாகவும் சமூகத்தால் நோக்கப்படுதல் வெளிப்படை உண்மையாகும். மனிதன் மனோ ஆற்றல்களின் கைக்கருவி என்று அழைக்கப்படுகிறான். இத்தகைய மன ஆற்றல் களைப் பயன்படுத்தி, அவன் தன்னையே தன்வசப்படுத்தி, தன்னுடைய அனுபவங்களுக்கேற்ப வாழ்க்கையை மாற்றி அமைத்து நற் பழக்கங்களை தன்னிலே வளர்த்துக் கொள்ளுதல் அவசியம். இதற்கு குடும்பமே அவனுக்கு வழிகாட்டுகிறது.

இறையியல் கோவங்கள்

-38-

ஜனவரி - ஜூன்

திருஅவையின் பணிகளில் பொதுநிலையினரின் பங்களிப்பு

- அருட்தந்தை J. ஜோன் மொளலிஸ்
B.Th. (Rome), M.A. in Theology,
Dip. in Catechetics (Steubenville, U.S.A.)
விரிவுரையாளர்
புனித பிரான்சிஸ்கு சவேரியார்
குருத்துவக் கல்லூரி

“உலகெங்கும் சென்று படைப்பிற்கெல்லாம் நற்செய்தியை அறிவியுங்கள்” என்று கிறிஸ்து தம் சீடர்களுக்குக் கொடுத்த பணியானது குருக்கள் துறவிகளுக்கு என்று மட்டுப்படுத்தப்பட்ட பணியாக இல்லாமல் அனைத்துக் கிறிஸ்தவர்களுக்கும் வழங்கப்பட்ட பணியாக அமைகின்றது. திருமுழுக்கின் மூலமும் உறுதிப்படுத்தல் மூலமும் பெற்றுக் கொண்ட அழைத்தலை அனைத்துத் திருஅவை உறுப்பினர்களும் தலைவன் கிறிஸ்துவின் வழியில் நின்று பணியாற்ற அழைப்புப் பெற்றுள்ளார்கள். திருமுழுக்கு வழியாக இறைமக்கள் குடும்பத்தில் உறுப்பினர்களாக்கப்பட்ட ஒவ்வொரு உறுப்பினரும் கிறிஸ்துவின் ஆசிரிய, குருத்துவ, அரச பணிகளில் தத்தமது நிலைகளுக்கு ஏற்ப பணிசெய்யப் பணிக்கப்படுகின்றனர்.

01. பொதுநிலையினரின் உலகுசார் பணி

பொதுநிலையினர் தாம் வாழ்கின்ற உலகியல் அமைப்பில் நற்செய்தியின் ஒளியிலே கிறிஸ்துவின் அன்பால் உந்தப்பட்டு செயலாற்றுவதைத் தமக்குரிய கடமையாக ஏற்று செயற்பட வேண்டுமென்றும், தாம் வாழ்கின்ற உலகியல் அமைப்புக்களாக வாழ்க்கை நலன்கள், குடும்பநலன்கள், பண்பாடுகள், பொருளா தாரம், கலைகள், அரசியல் அமைப்புக்கள் அனைத்துலக நாட்டுத் தொடர்பு போன்றவற்றை திருஅவையின் ஏடுகள் கோடிட்டுக் காட்டுகின்றன.

நாளாந்த வாழ்வில் இல்லங்களிலும் தாம் தொழில் புரியும் இடங்களிலும் மேற்கொள்ளும் உறவாடல்களில் இறையாட்சியின் மதிப்பீடுகளுக்கு நடமாடும் சாட்சிகளாக வாழும் போது கிறிஸ்து

வழங்கிய திருத்தூதர்ப் பணிகளை நிறைவேற்றுகின்றார்கள். நல் ஆசிரியராக, அரச அதிகாரியாக, மாணவனாக, கடந்தொழிலாளியாக, எந்த நிலையில் இருந்தாலும் அத்தொழிலை இறையாட்சியின் மக்களென்ற மனப்பான்மையில் செய்யும் போது கிறிஸ்துவின் திருத்தூதர்களாகப் பணிசெய்கின்றனர்.

02. பொதுநிலையினர் திருஅவைக்கு ஆற்றக்கூடிய பணிகள்

இவ்வாறு உலகுசார் பணிகள் பலவற்றைப் பெற்று இருந்தாலும் இக்கட்டுரையின் முதல் நோக்கமாக அமைவது திருஅவையில் பொதுநிலையினரின் பணிகளைப்பற்றி ஆய்வு செய்வதாகும்.

முன்னெப்பொழுதும் இல்லாதவாறு 2ம் வத்திக்கான் சங்கத்திற்குப் பிற்பாடு பொதுநிலையினரின் பணிகள் பற்றிய தெளிவு அதிகரித்திருப்பதை திருஅவையில் அவதானிக்கக்கூடியதாக உள்ளது.

ஆரம்பகாலத்தில் பொதுநிலையினரின் செயற்பாடுகள் பணிகளாகக் கருதப்படவில்லை. பணிகளை குருக்கள், துறவிகளே செய்யமுடியுமென்று கருதப்பட்டது. வத்திக்கான் சங்க ஏடுகளும் அதற்குப் பின்தொடர்ந்து வந்த ஏடுகளும் பொதுநிலையினரின் பணி பற்றிய தெளிவான கண்ணோட்டத்தை முன்வைத்தன. 1983ம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்ட புதிய சட்டக் கோவை (228) பொதுநிலையினர் திருஅவைக்கு உள்ளேயிருந்து செய்யக்கூடிய பல பணிகளைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றது. பொதுநிலையினருக்குரிய இப்பணிகளை ஆசிரியப்பணி, புனிதப்படுத்தும் பணி, வழிநடத்தும் பணி என்று வகைப்படுத்தலாம்.

02.1 பொதுநிலையினரின் ஆசிரியப்பணி

➤ மறையாசிரியப்பணி

மறையாசிரியர்களாக இறைவனைப்பற்றியும் திருஅவையினுடைய கோட்பாடுகளைப் பற்றியும் கிறிஸ்துவின் மனநிலையோடு எடுத்துச் சொல்லி, வாழ்வின் சவால்களை மாணவர்கள் எதிர்கொள்ளக்கூடிய விதத்தில் நம்பிக்கைப் பயிற்சி அளிப்பதோடு கிறிஸ்துவின் மனநிலையை மாணவர்களில் உருவாக்குவதையே நோக்காகக் கொண்டுள்ளது.

இறையில் கோலங்கள்

➤ **பொதுநிலை மறையுரையாளர்**

பொதுநிலையினர் கிறிஸ்துவினுடைய நற்செய்தியை வழங்கக்கூடிய பயிற்சியைப் பெற்று, அவற்றைப் போதிப்பதற்கும் மறையுரையாளர்களாகச் செயற்படுவதற்கும் ஊக்கமளிக்கின்றது.

➤ **இறையியல் கற்பிப்போர்**

பொதுநிலையினர் இறையியலைத் தகுந்த முறையில் கற்று, இறையியல் கல்லூரிகளிலும், பல்கலைக்கழகங்களிலும் கற்பிப்பதற்கு ஊக்கமளிக்கின்றது.

➤ **பொதுநிலையினர் நற்செய்தி மறைபரப்பாளர்கள்**

கிறிஸ்துவை அறியாத மக்களுக்கு நற்செய்தியைப் பரப்புவதற்கு மறைபரப்பாளர்களாக உருவாக பொதுநிலையினருக்கு அழைப்பு விடுக்கின்றது.

➤ **தொடர்பு சாதன மறைபரப்பாளர்**

நவீன தொடர்பு சாதனங்களைப் பயன்படுத்தி, மறைபரப்புப் பணிகளில் ஈடுபடக்கூடிய பொதுநிலையினரை இனங்கண்டு பயிற்றுவித்தல்.

02.2 பொதுநிலையினரின் புனிதப்படுத்தும் பணி

➤ பீடத்துணைவராக (Acolyte) பயிற்சி பெற்று பணியாற்றுதல். நற்கருணைப் பணியாளர்களாக (Eucharistic Ministers) பயிற்சி பெற்று பணியாற்றுதல். தற்போது இப்பணியை பல மறைமாவட்டங்கள் முன்னெடுத்து வருகின்றன.

➤ குருக்கள் துறவிகள் இல்லாத சந்தர்ப்பத்தில் பொது வழிபாடுகளை முன்னெடுத்து நடத்துவதற்கு பொதுநிலையினரை பயிற்றுவித்தல்.

➤ பீடப்பணியாளர்களாக (Altar Servers), விளக்கமளிப்பவர்களாக (Commentators) பயிற்சி பெற்று பணியாற்றுதல்.

➤ இசைமீட்டுவோர் (Musicians), பாடகர் குழாமினர் (Choristers), போன்றோரை பொதுநிலையினரிடையே இருந்து உருவாக்குதல்.

➤ வரவேற்பாளர்களாக (Ushers) உருவாகி, மக்கள் ஆலய

இறையியல் கோலங்கள்

வழிபாட்டில் பக்தியாகவும், ஒழுங்காகவும் பங்கேற்பதற்கு உதவுதல்.

- மரணச்சடங்கை வழிநடத்த பயிற்சி பெற்று பணியாற்றுதல்.
- திருமுழுக்கு அருட்சாதனத்தை தவிர்க்கமுடியாத, அவசரமான சந்தர்ப்பங்களில் நிறைவேற்ற தகுதியான பொதுநிலையினரைத் தெரிவுசெய்து உருவாக்குதல்.

02.3 பொதுநிலையினரின் வழிநடத்தும் பணி

- கணக்குப் பரிசோதகராக (Auditors) பணியாற்றுதல்.
- திருமணமன்றின் பதிவாளராகச் (Notaries) செயற்படுதல்.
- திருமண இணைப்பைப் பாதுகாக்கும் பணியாளர்களாக (Defender of Bond) பயிற்சி பெற்று செயற்படுதல்.
- பங்கு மேய்ப்புப்பணி நிர்வாகிகளாகச் செயற்படுதல்.
- மேய்ப்புப்பணிக்காக ஆலய, பங்கு, மறைக்கோட்ட, மறைமாவட்ட, அருட்பணிச்சபை உறுப்பினராகச் செயற்படுதல்.
- நீதி நிர்வாகத்தில் பணியாற்றுதல்.
- மறைமாவட்ட நிதிக்குழு உறுப்பினராகச் செயற்படுதல்.
- மறைமாவட்டப் பங்குகளில் நிதிக்குழு உறுப்பினராகச் செயற்படுதல்.
- சமூகப் பணிகளிலே ஈடுபட்டு உழைத்தல். ஏற்கனவே, புனித வின்சன் டி போல் சபை, மரியாயின் சேனை போன்ற சபைகள் சமூகப் பணிகளில் ஈடுபட்டு உழைக்கின்றமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

பொதுநிலையினரின் திருப்பணி பற்றிய யாழ் மறைமாவட்ட ஆய்வரங்கு

இன்றைய சூழமைவில் பொதுநிலையினரின் திருப்பணிகள்

2010.10.28 இல் தற்கால சூழமைவில் பொதுநிலையினரின்

திருப்பணிகள் பற்றிய ஆய்வரங்கமொன்று யாழ் மறைமாவட்ட பொதுநிலையினர் கழகத்தால் மேற்கொள்ளப்பட்டது. இவ்வாய் வரங்கத்தில் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட ஆய்வறிக்கையில் எமது மறைமாவட்ட திருஅவையிலுள்ள பொதுநிலையினரால் முன்னெடுக்கப்படக்கூடிய பணிகள் பற்றித் தெளிவாகச் சுட்டிக் காட்டப்பட்டது. அதனது சுருக்கத்தை இங்கு தருகின்றேன்.

தற்கால சூழமைவில் தோன்றும் திருப்பணிகள்

1. சமயச் சூழமைவு

➤ வழிபாட்டுத்தேவை

எமது பங்குகளிலும் ஆலயங்களிலும் இல்லங்க ளிலும் திருவழிபாட்டிற்கு உள்ளே அருட்பணியாளர்களால் நிறைவேற்றப்பட வேண்டிய வழிபாட்டுச் சடங்குகளும் செப வழிபாடுகளை நடத்தும் தேவைகளும் இருப்பதால் பயிற்றப்பட்ட பொதுநிலையினர் இப்பணிக்கு முன்வருவது நல்லது. திருஅவையால் அங்கீகாரம் வழங்கப்படலாம்.

➤ மறையறிவு சார் தேவைகள்

இன்று எம்மத்தியில் மறையாசிரியர்கள் இப்பணியைச் செய்து வருகின்றார்கள். போரிற்குப் பின்னரான சூழ்நிலையில் இளையோர், சிறுவர்களின் நம்பிக்கை வாழ்வு தடம்புரண்டிருப்பதைக் காண்கின்றோம். இவற்றை நிவர்த்தி செய்ய பயிற்சி பெற்ற முதிர்ச்சியான மறையாசிரியர்கள் முன்வர வேண்டும். இறையியல் வகுப்புக்களையும், வேதாகம வகுப்புக்களையும் முன்னின்ற நடத்தக்கூடியபொது நிலையினர் முன்வரவேண்டும்.

➤ திருஅவை நிர்வாகம் சார் தேவைகள்

திருஅவையின் ஆவணங்களைப் பேணவும், சொத்துக்களைப் பராமரிக்கவும், ஏனைய மறைப்பணி சார்ந்த ஒழுங்கமைப்பை மேற் பார்வை செய்யவும் பொதுநிலைப் பணியாளர்கள் உருவாக்கப்படலாம்.

➤ நற்செய்தி அறிவிப்பு சார் தேவைகள்

கிறிஸ்துவை அறியாத மக்கள் மத்தியில் இப்பணியைச் செய்ய ஆர்வமுள்ள பொதுநிலைப் பணியாளர்கள் முன்வரலாம்.

➤ குழும உருவாக்கல் தேவைகள்

திருஅவை ஓர் இறைமக்கள் கூட்டம். இக் குழும வாழ்வு உணர்வை ஆழப்படுத்தும் முயற்சிக்கு அன்பியங்கள் உதவுகின்றன. பங்குகளில் அன்பியங்களை உருவாக்கி குழுமவாழ்வை மேம்படுத்தும் அன்பியப் பணியாளர்கள் பொது நிலையினர் மத்தியிலிருந்து முன்வரலாம்.

➤ நம்பிக்கை ஆற்றுப்படுத்தல் தேவைகள்

பலவகைப்பட்ட இழப்புக்களைச் சந்தித்த எம் மக்கள் விரக்தி நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டு நம்பிக்கை தளர்ந்திருப்பதைக் காணக் கூடியதாகவுள்ளது. இவ்வகையான சூழலில் ஆற்றுப்படுத்தல் பணியாளர்கள் பொதுநிலையினர் மத்தியிலிருந்து முன்வரலாம்.

2. சமூகச் சூழமைவு

உலகுசார் மெய்மைகளை இறையாட்சிக்குள் அழைத்துச் செல்வது பொதுநிலையினரின் சிறப்பு அழைப்பாகும். இவ்வகையில் சமூகத்தின் தேவைகளை இனங்கண்டு பணியாற்றக்கூடிய பொது நிலைப் பணியாளர்கள் உருவாக்கப்படலாம்.

➤ குடும்பம் சார் தேவைகள்

இன்றைய சூழலில், குடும்பங்கள் பல்வேறு விதமான மாற்றங்களைக் காண்கின்றன. மணமுறிவுகளும், குடும்பச் சிதைவுகளும் அதிகரித்து இருக்கின்றன. இந்நிலையில் குடும்ப உறவுகளைச் சீர்செய்து சமூகத்தைக் கட்டியெழுப்பும் ஓர் அலகாக குடும்பம் செயற்பட வழிகாட்டும் குடும்ப நலப் பணியாளர்களை உருவாக்க திருஅவை உதவிசெய்யலாம்.

➤ இளையோர் நலன் சார் தேவைகள்

தற்கால இளையோரின் வாழ்வு பல்வேறுவிதமான சவால்களினால் தடுமாறிப் போயிருப்பதைக் கண்ணாரக் காண்கின்றோம். இவ்விளையோரை உருவாக்கவும், வழிப்படுத்தவும் இளையோர் நலப் பணியாளர்கள் உருவாக்கப்படலாம்.

➤ பெண் தலைமைத்துவம் சார் தேவைகள்

போரினால் பல இளம்பெண்கள் கணவர்களை இழந்து

நிற்க்கதிக்கு உள்ளாக்கப்பட்டுள்ளனர். இவர்களை ஆற்றுப்படுத்தவும் வலுவூட்டவும் வேண்டிய முக்கிய தேவையுள்ளது. தம்மிடம் ஒப்படைக்கப்பட்ட பிள்ளைகளை நல்ல முறையில் வளர்த்தெடுத்து, இச்சமூகத்திற்கு வழங்கக்கூடிய தலைமைதாங்கும் பெண்களை உருவாக்க வேண்டும்.

➤ சிறுவர் நலன் சார் தேவைகள்

போரினால் பெரும்பாதிப்புக்குள்ளான சிறுவர்கள் மத்தியில் பணியாற்றவும், குடும்ப உறவுகளால் பாதிக்கப்பட்ட சிறுவர்கள் மத்தியில் பணியாற்றக்கூடிய சிறுவர் நலப்பணியாளர்கள் உருவாக்கப்படலாம்.

➤ நீதி மற்றும் சமூக நலன் சார் தேவைகள்

நீதி மறுக்கப்படும், அடிப்படை உரிமைகள் மீறப்படும், நிவாரணம் நஷ்டஈடு இல்லாமலும் காணப்படுகின்ற சூழ்நிலையில் மக்கள் வாழ்ந்து வருகின்றனர். இவை தவிர, சாதி, பெண் ஒடுக்கு முறைகள் தாண்டவயாடுகின்ற இச் சூழ்நிலையில் திருஅவையில் சமூகப்படிப்பினைகளின் அடிப்படையில் பணியாற்றக்கூடிய சமூக வலுவூட்டல் பணியாளர்கள் உருவாக்கப்படுவது அவசியமாகும்.

➤ தொடர்பூடக துறைசார் தேவைகள்

நாம் வாழும் இக்காலமானது தொடர்பூடகத் துறையில் பாரிய மாற்றங்களைக் கண்டுள்ளது. இவற்றைப் பயன்படுத்தி கிறிஸ்துவின் திருத்தாதுப்பணியை ஆற்றுவதற்குத் தகுதியான பொதுநிலையினர் முன்வரலாம். தொடர்புசாதனங்களை நல்லமுறையில் பயன்படுத்துவதற்குரிய விழிப்புணர்வு நிகழ்வுகளை முன்னெடுத்து சமூகத்தை வழிநடத்தலாம்.

➤ கலை பண்பாட்டுத் தேவைகள்

இன்றைய சூழ்நிலையில் எமது கலை பண்பாட்டு வெளிப்பாடுகளை உச்சமாகப் பயன்படுத்தி, வாழ்வியல் அவலங்களை வெளிக்கொணரவும் இறையாட்சி விழுமியங்களை நிலைநாட்டவும், கலை பண்பாட்டில் ஆர்வமுள்ள பணியாளர்கள் முன்வரலாம்.

➤ தொழிலாளர் நலன் சார் தேவைகள்

தொழில்களை மேற்கொள்ளும் தொழிலாளர்கள் பல்வேறுவித

மான சவால்களை எதிர்கொண்டு வாழுகின்றார்கள். இவர்கள் சாற்பிலிருந்து தொழிலாளர்களின் நலன்களைப் பேணவும், அவர்களது உரிமைகளைப் பாதுகாக்கவும் தகுதியான பணியாளர்கள் உருவாக்கப்படலாம்.

➤ மீளிணக்கப்பாட்டுத் தேவைகள்

போரிற்குப் பின்னான இக்காலப் பகுதியில் வன்முறைகளும் முரண்பாடுகளும் அதிகரித்திருப்பதை அவதானிக்க முடிகிறது. எனவே வன்முறையற்ற தொடர்பாடலைப் பேணவும் முரண்பாட்டைத் தீர்க்கவும் கூடிய பயிற்றுப்பட்ட மீளிணக்கப்பாட்டு அல்லது ஒப்புரவுப் பணியாளர்கள் பொதுநிலையினர் மத்தியிலிருந்து உருவாகலாம்.

முடிவுரை

பொதுநிலையினர் திருஅவையில் ஆற்றக்கூடிய பணிகள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. “அறுவடையோ மிகுதி வேலையாட்களோ குறைவு” என்கின்ற வார்த்தை குருக்கள், துறவிகளுக்கு மட்டுமல்ல அனைத்துப் பொதுநிலை அங்கத்தவர்களுக்கும் பொருத்தமாக அமைகின்றது. திருஅவையினதும் சமூகத்தினதும் தேவைகளைக் கருத்திற் கொண்டு, இறையாட்சி சமூகத்தை உருவாக்க பொதுநிலை நம்பிக்கையாளர்கள் அதிகமாக முன்வரவேண்டும்.

உசாத்துணை நூல்கள்

- வத்திக்கான் சங்க ஏடு
- கத்தோலிக்க திரு அவையின் திருச்சட்டக் கோவை - 1983.
- யாழ் மறைமாவட்ட பொதுநிலையினர் ஆய்வரங்க அறிக்கை - 2010

புனித அருளானந்தர்

- அருட்சகோ. நே. நெனால்ட்

2^{ம்} வருட இறையியல்

புனித பிரான்சிஸ்கு சவேரியார்

குருத்துவக் கல்லூரி

“திக்கெட்டும் சென்று, திருமறையைப் போதியுங்கள்” என்ற நம் ஆண்டவர் இயேசுவின் வார்த்தைக்கு அடிபணிந்து அகில உலகெங்கும் சென்று, சேர்ந்த நாட்டையே தன் சொந்த நாடாக எண்ணி, மக்களின் அக இருளை அகற்றி, ஆண்டவரின் அன்பொளியை ஏற்றுவிக்க, அயராது உழைக்கும் “இயேசு சபை அடியார்கள் கூட்டத்தைச் சார்ந்தவன் நான்”. இவ்வார்த்தைகள் எம் புனிதர் இந்தியாவின் மறவ நாட்டிலே கிறிஸ்தவ மதத்திற்கு தடைவிதித்த காலப்பகுதியில் துணிச்சலாக இறைதுணையோடு இறை விசுவாசத்தினை போதனை செய்த போது அந்நகர மன்னன் சேதுபதி என்பவனின் அதிகாரத்திற்கு உட்பட்டு குமாரப்பிள்ளை என்பவனால் கைது செய்யப்பட்ட வேளையில் தன்னை அடையாளப்படுத்த கூறிய பதில்களே ஆகும்.

புனிதர் எமது அயல்நாடான இந்தியாவின் தமிழ் மண்ணிற்குரியவர். இந்தியாவின் மதுரை மற்றும் சிவகங்கை மறை மாவட்டங்களின் பாதுகாவலர். “தன்னுடைய செங்குருதியினால் தான் வெட்டுண்டு கொலை செய்யப்பட்ட இடத்தினை செம்மண் ஆக்கிய வேதசாட்சி இவர்.” இதனாலே இவர் “மறவ நாட்டின் மாணிக்கம்” என்றும் அழைக்கப்படுகின்றார். இவருடைய செங்குருதி நம் ஆண்டவரின் கல்வாரிப் பலியை நினைத்து எந்நாளும் எவ்வேளையிலும் பெருமகிழ்வடைகின்றது. ஆண்டவருக்காக இறப்பதை உன்னத பாக்கியம் என்று தனது வாழ்வில் கொடையாக வேதசாட்சியத்தை எதிர்பார்த்துக் காத்துக் கொண்டிருந்த ஓர் உன்னத சீடன்.

இளமையில் எம் புனிதர்

நோயுற்ற போதும், நலமான போதும் இறைவனின் அருளைத் தேடும் பிள்ளைகளாக வளர்ந்தால் எந்நாளும் நற்சுகமே என்பதற்கு எடுத்துக் காட்டான வாழ்வு எம் புனிதரின் வாழ்வு ஆகும். ஏனெனில் போர்த்துக்கல் நாட்டின் லிஸ்பன் நகரில் 1647 பங்குனி மாதம்,

இறையியல் கோலங்கள்

-47-

ஜனவரி - ஜூன்

முதலாம் நாள் சால்வதோர் தே பிரிட்டொ மற்றும் டொனா பிரிட்டெஸ் பெறேய்ரா தம்பதியினரின் கடைசிக் குழந்தையாக பிறந்தபோது, பிறந்த அன்றே இனி பிழைக்க மாட்டார் என்று மருத்துவர்கள் கை விரித்ததால், அப்போதே திருமழுக்கு பெற்று டெக்டர் தே பிரிட்டோ என்ற திருமழுக்கு பெயரினை பெற்றுக்கொண்டார். இவருடைய தந்தை, அரசனின் நண்பர் மற்றும் இவர் அரச சபையில் பணியாற்றிய போது கொலை செய்யப்பட்டதால் தாயின் செல்லப்பிள்ளையானார். பிரிட்டோவிற்கு இரண்டு மூத்த சகோதரர்கள் இருந்தனர். ஒருவர் அரச பணியிலே தன் உயிரை மாய்த்தார். மற்றவர் பிரிட்டோவின் மரணத்தின் பின்னும் வாழ்ந்தவர். அத்தோடு இவருக்கு அழகான ஒரு தங்கையும் இருந்தார். இருப்பினும் இவர் தனது ஒன்பது வயது முதல் இளவரசன் பெத்ரோவின் தோழனாக அரண்மனையிலே வாசம் செய்தார். 11 வயதிலே மீண்டும் நோயுற்ற போது தனது மகன் நல்லபடியாக சுகம் பெற்று எழுந்தால் இயேசு சபை துறவிகள் அணியும் அங்கியை ஓராண்டு அணியச் செய்வதாக தாய் புனித சவேரியாரிடம் நேர்ச்சை வைத்தார். அதன் பொருட்டு பிரிட்டோவும் நலம் பெற்றார்.

நேர்ச்சையின் பொருட்டும், நன்றிக் கடனாகவும் ஓராண்டு துறவி போலவே வாழ்ந்த பிரிட்டோ, அதன் பிறகும் அப்படியே வாழ நினைத்து இயேசு சபையில் சேர ஆவல் தெரிவித்தார். தாய்ப்பாசத்தின் காரணமாகவும், இளவரசனின் நட்பு காரணமாகவும் மறுப்புரைகள் வந்தாலும் இறுதியில் தாய் சம்மதித்தார். ஆனால் இளவரசர் பல முயற்சிகள் மேற்கொண்டும் தோற்றுப் போனார். அத்தோடு அன்னையும் கடும் தவமுயற்சிகளுடைய இயேசு சபையில் சேர வேண்டாமே என்ற வேண்டுகலை முன்வைத்தும் தோற்றவராய் இறுதியில் அவளின் ஆசியோடு 1662 மார்ச்சு மாதம் 17இல் இயேசு சபையில் சேர்ந்து உருவாக்கம் பெற்று 1664 மார்ச்சு மாதம் 25இல் முதல் வார்த்தைப்பாடு கொடுத்தார்.

கல்வியின் பொருட்டு எவரோ நகர் சென்று இலக்கியம் பயின்ற இவர் மெய்யியல் மற்றும் இறையியல் கற்க கோயம்பரா சென்றார். அங்கே ஏழு ஆண்டுகள் படித்த போது மதுரையிலே பணியாற்றி விட்டு தாய்நாடு திரும்பிய பஸ்தசார் தே கோஸ்தாவின் பயண அனுபவங்கள் மீது ஈர்ப்பு கொண்டு புனித சவேரியார் போல தானும் இந்தியா சென்று பணி புரிய வேண்டும் என்று முடிவெடுத்தார்.

பலிக்களம் நோக்கிய எம் புனிதரின் பயணம்

அன்னையினதும், அரசு நட்பினதும் எதிர்ப்பின் மத்தியில் தான் எடுத்துக் கொண்ட முயற்சிக்கேற்ப 1673 மார்ச்சு 25 அன்று சில குருக்களின் துணையோடு கப்பலில் புறப்பட்டார். பாய்மரக்கப்பல் என்பதால் நடுக்கடலில் வந்த போது காற்றின்றி கப்பல் நின்று விட்டது. வெயில் அதிகமாக அடித்ததால் இருந்த உணவுப் பொருட்களும், தண்ணீரும் கெட ஆரம்பித்தன. பலர் இறந்தனர். இன்னும் பலர் நோயுற்று இறக்கும் தருவாயில் இருந்த போது பிரிட்டோ எல்லாரையும் செபிக்க அழைத்தார். இவர்களின் செபத்தை இறைவன் கேட்க காற்று வீசியது, கப்பல் கோவா வந்தடைந்தது. தனது பெயரை அருளானந்தர் என்று மாற்றிக் கொண்டு செஞ்சி நாட்டைச் சேர்ந்த சிதம்பரத்திற்கு அருகிலிருந்த கொலை பணித்தளத்தில் பணியை ஆரம்பித்தார். தனது நடை, உடை, உணவுப்பழக்க வழக்கம் அனைத்திலும் எளியவர்களைத் தேடும் பண்டாரக் குருக்கள் போலவே வாழ்ந்தார். இதற்கு முன் அவர் தனது பாதுகாவலர் புனித சவேரியாரின் திரு உடலைச் சென்று பார்த்து விட்டு அவரின் ஆசியை பெற்றவராய் தனது ஆன்மாக்களைத் தேடும் பணியை ஆரம்பித்தமை அவரின் பணியில் அவர் எதிர் கொண்ட இயற்கையினதும் மற்றும் மனிதரின் தனது சவால்களை எதிர் கொள்ள அவருக்கு இலகுவாக இருந்தது என்றால் அது மிகையாகாது. ஏனெனில் அவர் தனது பாதுகாவலர் மீது அத்த பற்றுதல் கொண்டிருந்தார்.

ஆண்டவரின் அருளோடும் புனித சவேரியாரின் பரிந்துரையோடும் தனது பணித்தளத்தை நோக்கிப் புறப்பட்ட எம் புனிதரின் பாதங்கள் தடம் பதியாத இடங்கள் எதுவுமில்லை என்று கூறினால் அது மிகையாகாது. தெற்கே தூத்துக்குடி முதல் வடக்கே சாந்தோம் வரை மேற்கு கோயம்புத்தூர் தர்மபுரி முதல் கிழக்கே கடற்கரை வரை இன்றைய அதி நவீன வாகனங்களைப் பெரிதும் பயன்படுத்தி நாம் செய்துவரும் பணியை விட எத்தனையோ மடங்கு அதிகமாகப் பணி செய்தவர் எம் புனிதர். அதுவும் கால்கடுக்க தொப்பளங்கள் கிழிந்து புண்ணாகும் வேளையிலும் ஊர் ஊராக நடந்தே தனது மறைபரப்புப் பணியை மேற்கொண்டு பல உள்ளங்களை இறையன்பில் சேர்த்தார்.

இவ்வாறு பல பகுதிகளில் பணிபுரிந்து இறுதியாக மதுரை மண்டலத் தலைவரான அருளானந்தர் இராமநாதபுரம், புதுக்கோட்டை

மற்றும் திருநெல்வேலி மாவட்டத்தின் சிறு பகுதிகளை உள்ளடக்கிய மறவ நாட்டின் எல்லைப் பகுதியில் 1685 வைகாசி மாதம் 05 இல் பணியை ஆரம்பித்தார். மறவ நாடு இந்து சமய போதனைகளால் வேரூன்றி இருந்த இடம். இக்காலப்பகுதிகளில் சேதுபதி ஆட்சி புரிந்தான். இவனுடைய அமைச்சரவையில் குமாரப்பிள்ளை என்பவர் அதீத இந்து சமயப் பற்றுக் கொண்டவர். அருளானந்தர் ஏழைகளுடன் வாழ்வது, அவர்களுக்கு நற்செய்தி போதிப்பது, சுகம் கொடுப்பது, பிள்ளைகளுக்கு நல்லறிவு ஊட்டுவது என அனைத்து செயல்களையும் அவன் விரும்பவில்லை. அத்தோடு அருளானந்தர் போதனை செய்து அவர் பின் கிறிஸ்தவர்களாக மாறுகின்ற சமூகத்தின் மீது பொறாமை கொண்டு அவர்களையும் தீர்த்துக்கட்ட முடிவு செய்தான். எப்படியாவது அருளானந்தரைக் கொலை செய்துவிட வேண்டும் என்று தீர்மானித்து அவரைக் கைது செய்தான். அவரோடு கூட இன்னும் சில கிறிஸ்தவர்களையும் கைது செய்து மிக கொடூரமாக தண்டனை கொடுத்தான், கொடூரர்களால் கட்டி வைத்து சித்திரவதை செய்தான். இன்னுமாக கொடூரமாக அடித்து காறித்துப்பி வெற்றுடம்புடன் பாறையில் உருட்டினான். தலைகீழாகக் கட்டி கிணற்று நீருக்குள் அமிழ்த்தி எடுத்தான். தனது முழு வெறித்தனத்தையும் காட்டி அருளானந்தரை கொலை செய்ய அனைத்து ஏற்பாடுகளையும் மேற்கொண்ட போது அரசரின் அழைப்பு வந்துவிட்டதால் குமாரப்பிள்ளை இராமநாதபுரம் சென்றார். அருளானந்தர் விடுதலையானார்.

தாய் நாட்டில் மீண்டும் தவ மகன்

தனக்கு கிடைக்கவிருந்த வேதசாட்சி முடி இன்னும் கிடைக்கவில்லையே என்ற ஏக்கம் கொண்டவராய் அருளானந்தர் மன்னனின் எச்சரிக்கையுடன் மறவ நாட்டில் இருந்து வெளியேறிய போது பல மக்கள், குருக்கள் அருளானந்தரைக் கண்டு அவரது திருக்காயங்களை முத்தி செய்து அவரின் ஆசீரைப் பெற்றனர். இவ்வாறு இருக்க, மாநிலத்தலைவரின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க அருளானந்தர் மீண்டும் தனது தாய் நாட்டிற்கு மாநில பிரதிநிதியாக அனுப்பப்பட்டார். 1686 ஆம் ஆண்டு மீண்டும் தனது தாய்நாடு திரும்பிய அருளானந்தரை அந்நாட்டு மன்னர் உட்பட பல மக்கள் பெரும் ஆர்ப்பரிப்புடன் வரவேற்று ஆசீர்வாதம் பெற்றனர். மன்னரும் அருளானந்தரின் நண்பருமான இரண்டாவது டான் பேத்ரோ அருளானந்தருக்கு அவரது மறைபரப்பு பணி தொடர்பாக அனைத்து

சலுகைகளையும் செய்து கொடுத்து அருளானந்தரை தனது அரச சபையில் தொடர்ந்தும் வைத்திருக்க பல திட்டங்கள் தீட்டினான். ஆனால் அருளானந்தர் தனது பணியை முடித்துக் கொண்டு மீண்டும் தனது பணியை இந்தியாவிலே மேற்கொள்ள விருப்பப்பட்டவராய் அரச சபையைத் துறந்து மன்னனின் மனம் நோகாதபடி தனது மறைசாட்சிய வாழ்வை எடுத்துரைத்து மீண்டும் இந்தியா செல்ல மன்னனின் உதவியை வேண்டினார். பின்னர் பணிகளைக் கடந்து பாசத்தின் உச்சமாக தான் பெற்ற தாயை 14 ஆண்டுகளின் பின் வீடு தேடிச் சென்று அவரின் அன்பையும் ஆசிரையும் பெற்று மீண்டும் இந்தியா திரும்பினார்.

மறவ நாட்டில் மீண்டும் மறை போதகர்

தணியாத தாகம் கொண்டவராய் மீண்டும் மறவ நாட்டிற்குள் புகுந்து மறை போதகம் செய்ய வழி தேடிக்கொண்டிருந்த அருளானந்தர் தடியத் தேவர் என்ற ஒரு சிற்றரசரின் அழைப்பினைப் பெற்றார். இவர் சேதுபதியின் கீழ் இருந்த சிற்றரசர்களில் ஒருவர். இவருக்கு ஐந்து மனைவியர்கள் இருந்தனர். இவர் கொடிய நோயுற்றார். என்ன செய்தும் குணமாகவில்லை. எனவேதான் அருளானந்தரை நாடினான். அருளானந்தர் தமது சீடர்களில் ஒருவரான சிலுவை நாயக்கரை அனுப்பி செபம் செய்யச் சொன்னார். அதன் பிறகு நலமடைய ஆரம்பித்த தடியத் தேவர் முற்றிலுமாக குணமாகி கிறிஸ்தவ மதத்தில் சேர விரும்பினார். அதற்குத் தடையாக உள்ள நான்கு மனைவியரை விலக்கி விட்டு முதல் மனைவியை மட்டும் வைத்துக் கொள்ளுமாறு அருளானந்தர் கூற, அவ்வாறே அவனும் நான்கு மனைவியரையும் விலக்கி விட்டு முதலாவது மனைவியோடு திருமுழுக்குப் பெற்று கிறிஸ்தவனாக மாறினான். ஐந்தாவது மனைவி கடலாயி சேதுபதியின் தங்கை மகள். இவள் அழுது கொண்டு பிரச்சினையை சேதுபதியிடம் கூற, வெகுண்டெழுந்த அரசன் அருளானந்தருக்கு மரண தண்டனை விதித்தான்.

ஓரியூர் மணல் திட்டிக்கு கொடூரமாக இழுத்துக் கொண்டு போகப்பட்ட அருளானந்தரை காவலர்கள் அவரது தியாகப் பலிக்கு ஆயத்தமாக்கினர். ஆனால் அவரோ தனது மரணத்தை நேரில் காண ஆசை கொண்டவராய் ஆவலுடன் இருந்தார். ஆண்டவரின் கல்வாரிப் பலியினை பல இடங்களில் நிறைவேற்றிய நம் புனிதருக்கு அன்று அந்த கொலைக்களம் பலிக்களமாக தோன்றிற்று. அவரே

குரு, அவரே பலிப்பொருள். அங்கிருந்த சிறு மண்மேடே பலிப்பீடம். பலிப்பொருளாக தன்னை ஒப்படைக்க முழந்தாள் படியிட்டு மௌனமாக செபித்தார். இறுதியில் அவரது உள்ளத்தில் இருந்து வந்தது.

“ஆண்டவரிடம் நான் வேண்டுவது ஒன்றே!

நான் விரும்புவதும் ஒன்றே!

ஆண்டவருடைய இல்லத்தில் நான் வாழ்நாள் முழுவதும் குடியிருக்க வேண்டும்.!

ஆண்டவருடைய இனிமையை நான் சுவைக்க வேண்டும்!
அவரது ஆலயத்தை நான் பார்க்க வேண்டும்!

காவலர்களில் ஒருவனான பெருமாள் குடும்பன் என்பவன் 1693 மாசி நான்காம் திகதி தீட்டப்பட்ட கூரிய அரிவாளினால் நம் புனிதரின் தலையைத் துண்டித்தான். 1853ம் ஆண்டு ஆவணி மாதம் 21 அன்று அருளானந்தரை திருத்தந்தை ஒன்பதாம் பத்திநாதர் அருளாளராக அறிவித்தார்.

திருத்தந்தை 12ம் பத்திநாதர் 1947 ஆடி 22 அன்று புனிதராக அருளாளந்தரை உயர்த்தினார். இன்றும் நம் புனிதர் வெட்டப்பட்ட மண்திட்டில் ஏராளமான புதுமைகள் நிகழ்கின்றன. அந்த செம்மண்ணை எடுத்துக் கொண்டு செல்பவர்கள் நோய் நீங்கி நலமடைந்திருக்கின்றனர். புனிதரின் நாமம் கொண்டு மன்றாடு வோருக்கு புனிதர் தனது வல்லமையை வெளிப்படுத்தி ஏராளமான புதுமைகளை நிகழ்த்தி வருகின்றார்.

புனித அருளானந்தர்

இந்திய நாட்டின் இருளகற்றும் சுடர்!

மறவ நாட்டின் மங்காத தீபம்!

ஓரியூரின் ஒளிவிளக்கு!

ஒப்பற்ற மணி விளக்கு!

உசாத்துணை நூல்

சி. கே. சுவாமி, ஓரியூரின் ஒளிவிளக்கு: புனித அருளானந்தர், வீரமாமுனிவர் எழுத்தாளர் கழகம், திருச்சிராப்பள்ளி, இந்தியா, 1983.

SYNOPSIS

God's vocation in the Bible.

This paper is intended to investigate the nature and mission of God's vocation based on the Bible. All people can embrace God's vocation. Vocation is a call to holiness or perfection. There is a period of probation in which a person is tested as well as trained to receive God's vocation. God's call may come in various ways: through prayer, through other people, through sermons or talks, books or films. God can use all sorts of events, and all kinds of failures to point people in the way in which he wants them to go. A person may willingly or unwillingly accept the call. God will fulfil a person's needs through His call to service and He saves and sanctifies a person through that call. Obedience is necessary to receive God's vocation. If the call to holiness is a call to perfection, it means there are areas in our life in which we are imperfect. And so, we must be aware of our weaknesses and not of our strengths.

In order to understand God's call better, it is important to examine Israel's call or vocation. It was during the events of the Exodus, Israel realized that she had a special calling or vocation, that is, when she was set free from slavery in Egypt and wandered through the desert before she started a life of freedom in the promised land of Cannan. Israel became conscious and convinced of her vocation when she was defeated and conquered by other nations.

Israel was chosen and not other nations because God loved her. The call or vocation is a great mystery of God's love

for a person and that person's faithful response is needed for that love. The one who is called should be holy because God is holy. Israel was called to be holy like God and to be a light to the nations.

God's call changed Israel's whole pattern of life. Israel had to go through a lot of purificatory sufferings before she could become a nation consecrated to the Lord. Vocation for Israel meant a covenantal relationship, that is a Father-Son relationship, in which God committed Himself to be Israel's God, and Israel was committed to be His people.

The Vocation of the Laity in view of the Church's Councils

In the history of the Church, we could see the ups and downs of the Church in various situations. Especially the decisions of the Councils have helped the Church to progress in this world. In this way, when we see the Council which spoke most on the mission and the vocation of the Laity is none other than the 2nd Vatican Council. So analysing the decree on the Apostolate of the lay people of the 2nd Vatican Council, we see how much the Council realized the need of the Laity in the mission of the Church. The decree calls the Laity to participate in the mission of the Church. So the mission of every layman's very vocation as Christian begins with the sacrament of baptism. In the Church there are two vocations one is for the laity and the other is for the clergy who have received the Sacred Order. The people who received Sacred Orders are entrusted the office of teaching, sanctifying and governing in His name and of power. The laity is called to be the witness of Christ and to help in the salvation of men and women. The laity are called by God to do their apostolate

through the vigour of their Christian spirit a leaven in the world. The laity is called to work or to witness to Christ in different fields such as Church communities, the family, the youth, the social environment, national and international spheres. And also the laity should support in the works of charity and social assistance movements including international schemes. In this way the Council explains and invites all the lay people to join their hands in the mission of the Church to glorify Jesus in the whole world by the way of witnessing to Christian values in their lives.

Priestly and Religious vocation

All those who have been baptized in the name of the Father, the Son and the Holy Spirit are called to partake in the Common Priesthood; especially invited to function as prophets, priests and kings. From this common priesthood only some of the men are set apart for the Kingdom of God to take part in the ministerial priesthood, and some men and women are to take part in the Religious life. The life of those who partake in the ministerial priesthood should be based on Christ and His way of life. Therefore, they must do the same ministry of Christ Jesus, because He poured down His Spirit as the Advocate upon the apostles to continue His mission. As the successors of the apostles, the Bishops are functioning as fullness of priesthood and chief Shepherds; at the same time, priests are the co-workers of the bishops.

Therefore, priests are doing the same three fold ministries of Christ in their life too as prophets, priests and kings. As the prophets, they have to preach the Gospel centred on the Word of God, rather than accoding to their personal whims and fancies. This is their prime duty because Jesus has given this as a mandate:

“Go into all the world and proclaim the good news to the whole creation” (Mk 16:15). As priests, they have to offer the lives and sacrifices of the people in the name of Jesus to God the Father. They gather the people and celebrate the Eucharist, Sacraments and recite the Divine Office as part of the liturgy. As kings, they must help the people to lead a good moral and Christian way of life. It means they have to be with the people always, even in their difficulties. They must be ready to stretch out their hands to give up their lives for their sheep. Since, they are the personifications of Christ, they are unique in transforming the bread and wine into the Holy Body and Blood of Christ and also in forgiving the sins of the people. Hence, they do the three fold ministries in their daily life.

Further, in order to be a holy and perfect priest and religious, one must practise the habit of humility and obedience, celibacy, poverty and community spirit; with these they also must always stand for justice and truth. Religious make these evangelical counsels, namely, chastity, poverty and obedience, as Vows before God and live accordingly. In this modern technological world, for many people, this priestly and religious way of life and the one who lives this way of life may be a challenge. Since the priestly and religious vocation is a gift of God, all cannot be priests and religious. Though this life and service challenge the people, there are also some youth who willingly respond to the call to be servants of Christ, as priests and religious today. Since this article speaks about the dignity of this vocation, main ministries entrusted to the priests and religious and the life itself of the priests and religious may help all the priests and religious to be faithful to their vocation, and at the same time, it may also help the laity to join in this vocation.

Family is the good soil for God's Vocation

Priestly and lay vocations come from God. Vocation is the life of discerning the will of God and make a sacrificial life towards God's call. The real life of vocation depends on reading the signs of the times in view of the whole liberation of the world. The people who are called by God must keep faith and trust in God and work for the establishment of the kingdom of God.

From the Bible we learn that many prophets and God's men received their vocation from different occasions and situations to lead the people in the midst of hardship and trials. Each and every person who receives God's vocation faces many challenges and tribulations in his life. He has to overcome these trials through a deep personal union with God and in discerning the will of God. He has to work hard for the whole liberation and establishment of God's kingdom.

Family is the real bond of relationship of love from where we receive the seeds of vocation. Each family has a moral duty to identify and foster vocation. The Holy Family is the model for all families today. The Holy Family was filled with God's presence and guidance at every moment of their life. Mother Mary, Joseph and Jesus lived together and obeyed the will of God in every event of their life.

Today many families encounter varieties of challenges through the modern cinema oriented culture. From the families our young generations receive and adopt many good as well as bad habits for their life. The parents should give good example to their children and foster the virtuous life from their childhood. Through self-control and self-discipline every human person will

avoid wrong doings and grow in human and divine virtues to establish God's kingdom on earth.

The role of the laity in the mission of the Church

Jesus Christ invited all his disciples to go to the whole world and proclaim the Good News. The same invitation is given to all: priests, nuns and the laity. Those who are baptized in the Church of Christ have the duty to proclaim the Good News. The laity are invited to do the mission of preaching the Good News in the family and in the society in different capacities. It has to begin in their conversation itself. The laity have their special tasks in the Church. The second Vatican Council has listed the duties of the laity. The Code of Canon Law also gives a number of extraordinary duties of the laity such as teaching, sanctifying, proclaiming the Word of God, presiding over liturgical prayers, conferring baptism and distributing Holy Communion in accordance with the provisions of the law. The laity can be acolytes, Eucharistic ministers, prayer leaders, altar servers, commentators, musicians, choristers, auditors, notaries, defenders of the marriage bond, and leaders of pious associations.

The summary of the duties of the laity, discussed in a forum organized by the Association for the Laity in the Diocese of Jaffna, is given. Particularly the laity are invited to help in the liturgical services, to be catechists, to be the members of the administrative body of a parish, to lead the Basic Christian Community meetings, to be the advisors to the needy, to be in charge of the youth, to be the leaders to the children, to be helpers for the female-headed families, to be the guardians of peace and justice in the society, to be the advisors for the users of the media,

to be the guardians of the cultures and to be the advisors in the world of business.

The laity have a number of duties and services in the Church. "The harvest is plentiful, but the labourers are few" (Luke 10:2). This saying of Jesus Christ is not limited to the priests and nuns only but also to all the laity. Hence, the laity are invited more and more to help in their different capacities in establishing the kingdom of God on earth.

St. John de Britto

John was born on March 1, 1647, in a Portuguese noble family. He was chosen together with his two brothers to be a Page in the Court. When he was at death's door due to a dangerous illness, his saintly mother prayed to St. Francis Xavier. As a result he was healed, and in gratitude his mother fulfilled her earlier promise of making John wear the Jesuit cassock for a year. He joined the Jesuit novitiate in 1662 and in 1673 he was ordained priest at the beginning of his life as a Jesuit, he had a clear vision about his future as an Indian missionary in the steps of St. Francis Xavier. Having given up all the noble life and his family, he reached India. There he finished his theological studies and he started his missionary journey. He was known as "Arulananda swamy."

Having visited Goa and Thanjavur region, John had the interest for harvesting souls from the Marava region. While he carried out his mission in that region, he was arrested by the Marava Chief Minister. However, he was set free by the Marava Rajah. After becoming the Procurator, he was sent to Portugal in

order to inspire the youth in Portugal. Though the King of Portugal asked him to stay at his palace, he again returned to India. About this time, Tadya Thevan who was of the Marava knew about John's healing power, gave an invitation to John. But John sent his catechist to cure him and the prince was miraculously cured. John asked him to keep the first wife and to leave the other four wives. Among them one was a niece of the Raja who got angry and arrested John. He sent Swami to Oriyur to be executed. On Wednesday, February 4th, 1693, John was excuted. In 1947, John was canonized by Pope Pius XII. He is the patron of Madurai, India.

இறையியல் கோலங்கள்

தமிழ் இறையியல் அரையாண்டு இதழ்
ஆண்டுச் சந்தா உள்நாடு (அஞ்சல் செலவு உட்பட) ரூபா 200/=
வெளிநாடு (அஞ்சல் செலவு உட்பட) U.S.\$ 20
Euro 18

தனிப்பிரதி 80/=

தொடர்பு கொள்க:

இறையியல் கோலங்கள்

புனித பிரான்சிஸ்கு சவேரியார் குருத்துவக் கல்லூரி
கொழும்புத்துறை, யாழ்ப்பாணம்.
தொலைபேசி : 021 222 2482, 021 222 7145

IRAI IYAL KOLANGAL

A Tamil Theological Half - Yearly
Annual Subscription : Local (Incl.postage) Rs. 200/=
Foreign (Incl.postage) U.S.\$ 20
Euro 18
Single Copy Rs.80/=

Correspondence to:

Irai Iyal Kolangal

St.Francis Xavier's Seminary
Columbuthurai, Jaffna,
Sri Lanka.
Tel : 021 222 2482, 021 222 7145